

SOLIA

THE HERALD

JACKSON, MI

CHRIST IS RISEN! HRISTOS A ÎNVIAT!

APRIL 1995

VOL. LX NO. 4

RECEIVED
APR 6 1995
LIBRARY - P.A.O.I.

SOLIA

THE
HERALD

CHAIRMAN:

Rt. Rev. Bishop
Nathaniel Popp

BUSINESS MANAGER:

Dinu Cruga

ROMANIAN EDITOR:

Manuela Cruga

ENGLISH EDITOR/SECRETARY:

Rev. Dn. David Oancea

STAFF:

V. Rev. Fr. Roman Braga

Rev. Fr. Remus Grama

Mark Chestnut

Florence Sirb

SOLIA — THE HERALD (ISSN 0038-1039) is published monthly for \$12.00 per year: United States, \$14.00 per year: Canada, and \$16.00 per year in other countries by The Romanian Orthodox Episcopate of America, 2522 Grey Tower Road, Jackson, MI 49201-9120. Second-class postage paid at Jackson, Michigan, and additional offices. Phone: (517) 522-3656, Fax: (517) 522-5907.

POSTMASTER: Send address changes to: SOLIA — THE HERALD, P.O. Box 185, Grass Lake, MI 49240-0185, U.S.A.

Articles and news published in SOLIA do not necessarily reflect the views or the endorsement of the Romanian Orthodox Episcopate of America.

THE LIGHT OF HIS FACE AND THE FLAME OF PASCHA

I was ready to begin this article, and suddenly I noticed that I have eight different depictions of Christ on the walls of my office. Each one of them has a message for me. All of them have a strange illumination. Joy and sadness blend mysteriously. Majesty and humility are simultaneously expressed. Austerity and friendliness are combined miraculously, as if He wants to tell me constantly: "I will be with you always" (Mat. 28:20). Other times, when He sees me depressed, He lifts me up with His look: "The world will make you suffer. But be brave! I have defeated the world" (John 16:33). So often, when I fight various "wars," His face assures me of what I need frequently on the battlefield against evil with a divine gift: "Peace be with you" (John 20:21).

Our eyes see His face so frequently during the traditional services of Holy Week. First we see His tears when His "dear friend" died (John 11:3); but out of His tears the Son of God offers life to Lazarus, and He foretells to Martha: "I am the resurrection and the life. Whoever believes in me will live, even though he dies. And whoever lives and believes in me will never die" (John 11:25).

Look at His face closely when you kiss the Icon of Palm Sunday. Orthodox iconographers have captured His Royal reaction as He enters triumphantly in Jerusalem. Yet His face is sad. He wants us to know how hypocritical we are. We offer Him glory and later ... we crucify Him.

For three nights (Sunday, Monday and Tuesday) our

Mother Church places him in the Middle of our worship as the "Bridegroom." His head is covered with the crown of thorns. Blood covers part of His bitter facial appearance. His hands are tied and He looks upon us with a "heart full of trouble" (John 12:27). The interior of the Church is dark and His voice repeats what He said "to the crowd" standing there (John 12:29): "Continue on your way while you have THE LIGHT, so that darkness will not come upon you. Believe in THE LIGHT while you have it, so that you will be the people of the light" (John 12:35-36).

The LIGHT shines from His face, even when He hangs from the cross. We see it Holy Thursday night and even stronger on Holy Friday night. The lights in Church are brilliant during the Lamentations ("Epitaphios") Service. We also hold candles. Their flames prove to us that the Light of His Face cannot be destroyed; for He has conquered death with His Death.

The Light of His Face can be seen even by blind men at the stroke of Midnight — the dawn of Easter Day. One single light out of His Sacred Altar illumines our spiritual lives. The unwaning light is the Risen Christ. The priest proclaims this truth through the words of the ancient Byzantine hymn: "Come and receive the unwaning Light, and glorify Christ, who is risen from the dead."

The Orthodox Church stays alive through the eternal, non-destructible and life-giving FLAME OF PASCHA. This flame has the power and the potentiality to burn and

Cont. on page 15

OUR COVER: The icon of Our Lord Jesus Christ's Descent into Hades proclaims Christ's victory over Death through His glorious Resurrection. Our Lord is "vested in the brilliance of his divine power" as he raises up Adam and Eve, who personify the whole of fallen humanity. The icon is written by Father Gregory Kroug, a Russian Orthodox monk of this century who spent most of his life in France after going there to study art. A beautiful color book depicting many of Fr. Gregory's icons, **The Light of Christ**, was published by SVS Press in 1990, and financed by the New England Diocese of the Orthodox Church in America. The book is \$24.95 and may be ordered by calling 1-800-204-2665.

PASCHAL PASTORAL LETTER 1995

The tomb rejoices, having become sanctified when it received within it the Treasure of Life, the Creator, who for our salvation became as one in slumber. Blessed are you, our Redeemer and our God.

Ode VII: Midnight of Pascha

Dearly Beloved in Christ:

CHRIST IS RISEN!

Throughout the hymnography of the Church, the authors of holy songs and hymns express in words the feelings of nature and those creatures which are "without reason or speech," as well as our own human emotions.

In the Symbol of Faith, we state: "I believe in Jesus Christ, Light of Light, True God of True God, begotten, not made, who is one essence with the Father and by whom all things were made." Is it any wonder that nature, in these hymns, is said to respond to the presence of the Lord Jesus, for with the Father and the Holy Spirit, all things were created through him! The pot reflects the potter's mastery; the faceted jewel, the jeweler's skill; the poem, the author's heart; nature, her creator's power. Sadly, though, man, son of Adam, created in God's image and likeness, endowed with reason and with speech, responds with sluggishness, with great personal effort, and hesitancy, not at all like responsive, obedient nature.

The fruit of the tree of knowledge of good and evil in Paradise was forbidden to Adam (Genesis 2:17), but he tasted it and suffered the fall from grace and was subjected to the sting of Death — bitter fruit, indeed. In one of our hymns, Adam, fallen from grace, addresses the trees in Paradise beseeching them, "by the rustling of their leaves," to intercede before God for him who was placed therein as their custodian. Man becomes dependent on nature for life of the body.

At the crucifixion, we know that the sun hid her rays, the earth quaked and rocks upheaved. But is that not to be expected from nature whose winds and waters were calmed by his voice; who immediately produced a surplus of bread and fish at his command? Although, after Adam's fall "all nature groans and labors for renewal," nevertheless, it hears and obeys the voice of its Creator.

The tomb of Christ, hewn from hard, unfruitful rock, is said in our hymn above to rejoice because, in fact, from it now blossoms forth wonderful fruit, eternal life for humanity. Although unproductive in itself, when it received the body of the crucified Jesus, cradling it, as it were, in a womb, the death-tomb displayed, like a tree planted by water streams, new fruit, the resurrected Christ, the Life, who bestows immortality on mankind.

From the darkness of the earth's cave-tomb, not only new fruit but a new Light blazed forth, more resplendent, more brilliant, more energizing than the light of the sun and of all the

material stars and galaxies of the universe together, known and unknown. This is the "Light which illumines all", Christ Jesus, Only-Begotten Son of God and born of the Holy Spirit and the Virgin Mary. We confess, "For with you is the fountain of life! In your light, we shall see the Light. Extend your mercy to those who know you" (Great Doxology), the "Joyous Light, the holy glory of the Heavenly Father" (Vespers).

Today in Jerusalem, a "Holy Fire" bursts into flame in the Lord's tomb, bathing the walls with its touch, enkindling the candles of the faithful, just as the Lord's own body radiated the "Light of Light" at his resurrection, reaching back to cover Adam's sin and forward to enlighten the last born person before he returns in power and glory.

St. Athanasius the Great of Alexandria states: "The whole of creation keeps feast and everything that has breath praises the Lord on account of the destruction of the enemies (sin and death) of our salvation. For if there is joy in heaven over one sinner that repents, why should there not be over the abolition of sin, and the resurrection of the dead?"

That wonderful pastor of souls, St. Cyril of Jerusalem, reminds us that the resurrection took place in Spring, for it is "the season of the creation of the world; for God then said, let the earth bring forth..." and now, indeed, with the resurrection of our Lord, there is a new creation with eternal fruit brought forth, not from the earth below, but from the heaven above. Man is dependent on the Creator for life for the soul.

St. Cyril, standing long ago in the Church of the Holy Sepulcher and preaching to the faithful, recalled to them the many and silent witnesses to the Savior's resurrection: the night, the light of the full moon, the rock tomb, the stone rolled against it, the linen cloths, the soldiers' bribe money, all creatures without voice. St. Cyril concludes with the "speech-endowed apostles and followers of the Lord by whose preaching we, too, have come to the knowledge of the Truth.

Dearly beloved, it is over the abolition of our sins and death that we are in celebration today, and which moves us, causing us to shout out, "Christ is Risen!" For Jesus, "died in those days that we should no longer do the deeds of death. He gave his life that we might preserve our own from the snares of the devil," declares Saint Gregory Nazianzos.

"Let us rejoice, beloved brethren," St. Athanasius invites, "singing praises and seeing that the sin which is in us has been cast into the (Red) Sea, and we pass over...to escape the destroyer (who is Death)." Indeed, the Treasure of Life, the Creator, our Redeemer and our God, has risen from the dead, so that we should eat fruit of the tree of eternal life and enjoy unending happiness in the realms of heaven.

Today, you and I are in the midst of a new Spring in which we are to produce new fruit, wonderfully worked in us through the Holy Spirit sent to us by our Resurrected Savior. Let us lift up our hearts, let us give thanks to the Lord, for seeing the resurrection of Christ, let us worship the Holy Lord Jesus, let us praise his resurrection, because enduring the cross for us he destroyed Death by death." ✱

CHRIST IS RISEN ! TRULY HE IS RISEN !

+NATHANIEL, Bishop

1995 EPISCOPATE CONGRESS

Thursday, June 29 - Sunday, July 2

TRAVEL ROUTES

From the East: Use the Ohio Turnpike to Exit 4; follow U.S. 23 North toward Ann Arbor until you reach I-94, then turn West toward Chicago to Exit 150 - Grass Lake. At the end of exit ramp turn left (south) on Mt. Hope Road. Go approximately 2 miles. At stop sign (Michigan Avenue) turn right. Go through village of Grass Lake. Turn left on Wolf Lake Road (Frank's Shop-Rite on corner). Go approximately 1 mile, turn right on Page Avenue. Go approximately 1/4 mile, turn left on Grey Tower Road (a cross [troitza] is on the corner).

From the West: Follow I-94 East to Exit 142 (127 South / Hudson). Follow 127 South to second exit (Page Avenue). At end of exit ramp, turn left onto Page Avenue. Follow Page Avenue through the town of Michigan Center and continue for approximately 5-7 miles. Turn right on Grey Tower Road (a cross [troitza] is on the corner). If you reach Wolf Lake Road (end of Page Avenue), you have gone too far; go back 1/4 mile.

TRANSPORTATION

Delegates and guests are advised that **THE EPISCOPATE IS NOT ABLE TO PROVIDE ANY TRANSPORTATION FROM OR TO AIRPORTS OR HOTELS.** Please arrange for your own transportation needs prior to arrival.

Limousine Service from Detroit Metro-Airport

Airport Limousine Service
1-800-648-1244

Limousine Service
1-800-234-9419

American Transit & Tour
(517) 788-4574

LODGINGS

There are no lodging facilities on the Vatra grounds. To provide delegates and guests with ample time to arrange accommodations for the 1995 Episcopate Congress, we are publishing this information now. **ALL ROOMS ARE BLOCKED UNDER: THE ROMANIAN ORTHODOX EPISCOPATE.** To take advantage of room prices and availability, please make your reservations early! Some hotel prices are subject to change without notice.

FAIRFIELD INN
2395 SHIRLEY RD.
(EXIT 138, NORTH OFF I-94)
JACKSON, MI 49204

PHONE: (517) 784-7877
\$69.99 + TAX (SINGLE OR DOUBLE)
CUT-OFF DATE FOR RESERVATIONS:
JUNE 14, 1995

COUNTRY HEARTH INN
111 BOARDMAN RD.
(EXIT 138, SOUTH OF I-94)
JACKSON, MI 49204

PHONE: (517) 783-6404
\$49.00 + TAX (SINGLE OR DOUBLE)
CUT-OFF DATE FOR RESERVATION:
JUNE 15, 1995

SUPER 8 MOTEL
2001 SHIRLEY RD.
(EXIT 138, NORTH OFF I-94)
JACKSON, MI

PHONE: (517) 788-8780
\$42.19 + TAX (SINGLE OR DOUBLE)
CUT-OFF DATE FOR RESERVATIONS:
MAY 29, 1995

BUDGETEL INN
2035 HOLIDAY INN DRIVE
(EXIT 138, NORTH OF I-94)
JACKSON, MI

PHONE: (517) 789-6000
\$39.95 + TAX (SINGLE OR DOUBLE)
CUT-OFF DATE FOR RESERVATIONS:
JUNE 16, 1995

MOTEL 6
830 ROYAL
(BEHIND BOB EVANS RESTAURANT)
(EXIT 138, SOUTH OFF I-94)
JACKSON, MI 49202

PHONE: (517) 789-7186
\$34.99 + TAX (SINGLE OR DOUBLE)
CUT-OFF DATE FOR RESERVATIONS:
JUNE 15, 1995

Tent, Trailers & Recreational Vehicles

Fire regulations, village ordinances and scarcity of space do not permit camping or lodging on the Vatra grounds. However, a camping ground a short distance from the Vatra is available:

4 SEASONS
11185 ORBAN RD.
GRASS LAKE, MI 49240
PHONE: (517) 522-8584

10 LARGEST PARISHES (According To Voting Members)

- 1) St. Mary, Cleveland, Ohio
- 2) Sts. Peter & Paul, Dearborn Hts., Michigan
- 3) St. Mary, Chicago, Illinois
- 4) St. George Cathedral, Southfield, Michigan
- 5) Holy Nativity, Chicago, Illinois
- 6) Descent of the Holy Spirit, Warren, Michigan
- 7) St. Dimitrie, Bridgeport, Connecticut
- 8) Holy Trinity, Miramar, Florida
- 9) Holy Trinity, Los Angeles, California
- 10) St. George Cathedral, Regina, Saskatchewan

ARFORA ALMANAC

April, 1995

Dear Sisters and Supporters of ARFORA:

"O to be in England, now that Spring is there!" Never mind England, it is wonderful to be right here now that Spring is here. Spring brings promises of summer, and it is a new awakening to the world around us. Let us rejoice in the mere fact that we're here to enjoy it.

Back to the business of the day. We have all had our special event for Auxiliary Sunday. The entire proceeds have been sent to the Treasurer of the Episcopate. We are now preparing ourselves for our next important activity — the A.R.F.O.R.A. Retreat to be held in the Great Lenten Period before Easter, that is, the fifth Saturday of Great Lent. Do advertise the event locally so that everyone in your area will be informed. It is important to open it up to non-Orthodox people so that they can learn more about us and our Orthodox beliefs.

Just a reminder — have you sent the listing of your new officers to the Secretary of A.R.F.O.R.A.? These were due at the end of February. I know at the writing of this article that she has received fewer than a dozen — so please send it to her today, if your Secretary has not already done so.

The Congress Chairman, Florence Churilla, is waiting for our delegate forms which should be accompanied by the deposits for your delegates. These deposits are necessary so that the ladies of the host parish can accurately prepare for the number of people planning to attend.

Have you considered hosting an A.R.F.O.R.A. Congress within the next few years? Please discuss it with the members of your auxiliary and be prepared to make your bid for the Congress in Warren, Michigan in June.

I look forward to meeting with all the delegates at the A.R.F.O.R.A. Congress in Michigan. I repeat, to minimize the cost of travel, fill up a car and drive — that's the way I am going. May God bless us all. ✽

(Dr.) Eleanor Bujea, President

DEPARTMENT OF RELIGIOUS EDUCATION PRODUCES CURRICULUM

Members of the Department of Religious Education meeting at Presentation of Our Lord Church in Akron, Ohio, on February 25. L-R: Dr. Noel Leathers, Dr. Violet Leathers, Fr. Remus Bleahu, Ps. Louisa Todeasa, Bishop NATHANIEL, Ps. Mary Ellen Rosco, Fr. Ian Pac-Urar, Fr. Remus Grama.

Since the Fall of 1994, the Department of Religious Education of the Episcopate has been working very hard to produce a curriculum for the two Vatra religious education camps. After a series of meetings under the guidance of His Grace, Bishop NATHANIEL, the Department has succeeded in establishing a curriculum. The hope is that this work will also benefit church schools in the parishes.

The members of the Department are: His Grace, Bishop NATHANIEL, Hieromonk Joseph Morris, Rev. Frs. Remus Bleahu, Ian Pac-Urar, Remus Grama, Preotese Anita Lazar, Mary Ellen Rosco, and Louisa Todeasa, and Drs. Violet & Noel Leathers.

We are looking forward to sharing the fruit of our labor with our happy campers a few months from now! ✽

Rev. Fr. Remus Grama

PASTORAL CHANGES

Lipovan, Rev. Fr. Peter, will resign from Holy Trinity Church, Vancouver, BC, effective May 7, 1995, at his own request.

Yova, Rev. Deacon Paul, was elevated to the rank of Protodeacon by Bishop NATHANIEL on February 26, 1995, at Presentation of Our Lord Church, Akron, Ohio, during the celebration of his 25th anniversary of ordination into the Holy Diaconate.

(Zillman) **Sister Inge**, took vows, was tonsured by Bishop NATHANIEL and received the name of Mother Karitina at Transfiguration Monastery, Ellwood City, Pennsylvania, on March 4, 1995.

New Readers: On March 5, 1995, Bishop NATHANIEL blessed the following members of St. George Church, Canton, Ohio, to be Readers: **Julius Dragos, George Rosu and Bruce Samoila.** ✽

STATUS OF PARISHES

Holy Archangels Michael & Gabriel Mission, Phoenix, Arizona was officially closed on February 13, 1995.

ORTHODOX BROTHERHOOD OF CANADA

The Orthodox Brotherhood's annual Funspiel in Roblin, Manitoba, in February, was a great opportunity to enjoy curling and each other's company. ❄

Bob Buchanan and Fr. Joseph MacLellan lead the "Bagpipe" procession with the Brotherhood banner at the start of the Funspiel.

(L-R): Gordon Crossman and Bob Buchanan in "clan-nish kilts"; Ken Gaber as a "Roman plugar"; John Stolarchuk as a "Ukrainian hospodar"; and Fr. Joseph MacLellan.

HIERARCHAL SCHEDULE

February 12, Sunday. Miramar, FL. Holy Trinity. Divine Liturgy.

February 24, Friday. Pittsburgh, PA. Participated in "Help for Romania" Session.

February 25, 26. Akron, OH. Presentation of Our Lord. Saturday: Dept. of Education meeting. **Sunday:** Divine Liturgy. Elevation of Deacon Paul Yova to Protodeacon. Banquet honoring his 25th anniversary into the Diaconate.

March 4, Saturday. Afternoon: Ellwood City, PA. Transfiguration Monastery. Tonsuring of Mother Karitina. **Evening: Canton, OH. St. George.** Great Vespers. **March 5, Sunday.** Divine Liturgy. Blessed Readers: Julius Dragos, George Rosu, Bruce Samoila. Blessed the new Troitza. Banquet.

March 12, Sunday. Brooklyn, NY. St. Nicholas Antiochian Orthodox Cathedral. Divine Liturgy. **Evening:** Sunday of Orthodoxy Vespers, delivered the homily. ❄

SOLIA

February 16 - March 13, 1995

We gratefully acknowledge the following donations and subscriptions:

FRIENDS

Eugen Barsan, Chicago, IL \$30.00
Stella Babiana, Woonsocket, RI \$15.00
M/M Emil Filip, Yardville, NJ \$15.00
Alex Kura, Akron, OH \$12.00

SUBSCRIPTIONS

Vlase Huzum, Long Island City, NY
M/M Emil Ciontea, Palm Springs, CA
M/M Joseph Ciovisa, Lansing, IL
Holy Protection Hermitage, Calumet City, IL
M/M Arlen Waldrop, Fullerton, CA
Constantin Penu, Sunnyside, NY
M/M Anton Perussi, Beaverton, OR
Ionel Muj, Skokie, IL
Ioan Dumitru, Riverside, IL
Rev. Dragoljub Popovic, Dyer, IL
Leslie Lutic, Edmonton, AB
Felicia Vasilca, Toronto, ON
Mary Bogdon, Fort Wayne, IN
M/M John Mogos, Armada, MI
Maria Strejac, Seattle, WA
Aristea Zekios, Oak Lawn IL

WORLD CHURCH NEWS

Archbishop Iakovos Honored

Atlanta - His Eminence, Archbishop IAKOVOS, spiritual leader of 1.5 million Greek Orthodox in the Americas, was honored in March on the occasion of his 40th anniversary as an Archbishop. One thousand guests, representing a wide variety of political, religious, ecumenical and philanthropic organizations attended the anniversary banquet which was intended to raise funds for the \$10 million Archbishop Iakovos Endowment for Faith and Order, a branch of the World Council of Churches.

Pilgrimage to the Millennium

Johnstown, PA - In an effort to refresh spirituality among the clergy of the Carpatho-Russian Diocese, His Grace Bishop NICHOLAS has proclaimed the next five years to be an intense period of continuing education. Each year will have a theme and will represent a step toward the millennium, as follows: Renewal (Sacraments), Education (Scripture), Philanthropy (Ethics), Edification (Dogma, Christology), Witness (Liturgy), Sacred Arts (Liturgical Art and Music). (Church Messenger, February 1995)

Reactions to SCOBA Documents

Ligonier, PA - After the press release of December 2, 1994, by the 29 Orthodox Bishops gathered in Ligonier, Pennsylvania, The Standing Conference of Orthodox Bishops in the Americas (SCOBA) came under fire by the Patriarchate of Constantinople. An official communique "repudiated" the work of American Bishops who have merely "asserted that the Orthodox Church in North America is one Church, and not multiple 'jurisdictions'."

Most faithful in America are now confused over this issue, particularly since "the guidance for administrative Orthodox unity came from the Ecumenical Patriarchate itself in the spirited words of Metropolitan SPYRIDON of Italy, the Patriarch's representative at the Greek Archdiocesan Clergy-Laity Congress (Chicago). The message of united Orthodoxy in America was crystal clear, and he charged all Americans in the name of the Patriarch BARTHOLOMEW I, to "lead the way." ("Hellenic Chronicle", February 16, 1995).

Some in the media explain the reaction of Constantinople in the following manner: "The Ligonier statement had become politically and ethnically charged when segments of the Greek press in America and in Greece attacked it as an assault on Hellenism. The hierarchs, including Archbishop IAKOVOS, had taken pains to make clear that they were not advocating a break with the Mother Churches or the establishment of an autocephalous Orthodox Church in the Americas." ("The Path of Orthodoxy", March 1995).

The ultimate question remains: Does the Patriarchate really want administrative unity of the many Orthodox

"jurisdictions" in America? At the Chicago Congress, Metropolitan SPYRIDON said that the time has come to push ethnicity aside...." (Is Orthodox Unity Possible in America?, "Hellenic Chronicle", February 16, 1995).

"We hope, therefore, that the historic movement toward unity ... will be a continuing and positive process in which the Orthodox bishops and churches of North America will help and assist the primates of the Mother Churches and the Mother Churches ... will help and assist the Orthodox bishops and 'jurisdictions' on this continent" ("The Orthodox Church", January-February 1995).

Ukrainian Orthodox Outside Motherland Unite Themselves

Istanbul - In an epochal move, Ukrainian Orthodox Bishops of the USA assembled on the Sunday of Orthodoxy, March 12, at the Phanar in Turkey, where Ecumenical Patriarch BARTHOLOMEW accepted them "into full spiritual communion" under his omophorion. The news was released by the Very Rev. Fr. Dennis Kristof in Cleveland. Approximately 24 clergy and over 600 lay people gathered to observe the Sunday of Orthodoxy at St. Mary Romanian Church, and embraced their Ukrainian brothers and greeted them with a resounding "Many Years"! About 50,000 Orthodox faithful in 100 parishes outside of Ukraine will "now enjoy full acceptance and communion with all the major bodies of Orthodoxy", Fr. Kristof said. The details of unity between the "Ukrainian Orthodox Church in America", under Bishop VSEVOLOD and "The Ukrainian Orthodox Church in the U.S.A", under Metropolitan CONSTANTINE, are yet to be announced. This event will hopefully pave the road to further unity among all Orthodox Ukrainians, who since their split from the Moscow Patriarchate (1918) have been isolated in a long and painful struggle over "canonicity" and recognition. ("The Plain Dealer", March 13)

Estonian Orthodox Church's Autonomy Still Disputed

Tallin - Estonian Orthodox believers appealed to the Ecumenical Patriarchate to intervene so that Moscow will grant them control over their faith and properties. Although Estonia gained political independence in 1991, the Church is still under the Moscow Patriarchate. Independent in the 1920's and 1930's, the Estonian Orthodox Church was dissolved in 1945 during the era of sovietization. Metropolitan MELITON of the Ecumenical Patriarchate stated in a news conference that in a meeting with the Estonian faithful, "the idea of having the Church under Constantinople was voiced". Currently, the Estonian Church officially lists 30,000 - 40,000 souls and 80 parishes ("Hellenic Chronicle", February 23, 1995).

Cont. on page 9

ATTENTION STAMP COLLECTORS ST. MARY COMMEMORATIVE STAMP

The March 1995 "Solia", p. 4, carried a story on the Romanian stamp honoring St. Mary Church, Cleveland, Ohio. A limited supply of these stamps is available. One set, containing a "First Day Cover", one extra stamp, a plastic folder and brief explanation may be purchased for \$11.00 (including shipping) from: St. Mary Romanian Orthodox Church, Attn: G. Ittu, 3256 WARREN RD, CLEVELAND OH 44111. *

WORLD CHURCH NEWS

Cont. from page 8

Antiochian Archdiocese Observes 100th Anniversary

Englewood, NJ - During 1995, the Antiochian Orthodox Christian Archdiocese of North America is celebrating its 100th Anniversary. Since 1966, the spiritual head of the Archdiocese has been His Eminence, Metropolitan PHILIP (Saliba). He is assisted by Bishop ANTOUN (Khouri) and Bishop BASIL (Essey). Two new bishops are also now assisting Metropolitan PHILIP: Bishop JOSEPH (Zehlaoui) and Bishop DEMETRI (Khouri). The Archdiocese numbers 190 churches and missions. Two official celebrations are scheduled on July 24-30 in Atlanta, Georgia and on October 5-8, at the Archdiocesan Cathedral of St. Nicholas, Brooklyn.

The 11th All America Council

Syosset, NY - Chicago is the site of the Orthodox Church in America's 11th All America Council called to convene July 16-21, 1995. Approximately 1,000 delegates are expected to participate in this triennial assembly at the Marriott Hotel on Michigan Avenue. The theme of the assembly, "Gathered in Community", reflects the Orthodox understanding of the Church as a gathering of people in communion with God and one another.

Orthodox Liturgical Art Exhibit Continues

Anchorage, AK - The well-received Bicentennial exhibit, "Heaven on Earth", which features a variety of Orthodox icons and liturgical items, among which are also Romanian objects, will now travel and be shown at the Whatcom Museum, Bellingham, Washington (May 7). Then the display will be presented at the Alaska State Museum, Juneau (June 1 - October 8); the Boise Art Museum, Boise, Idaho (December 2, 1995 - February 4, 1996); the Newark Museum, New Jersey (April 18 - July 15, 1996) and the Museum of Natural History, Los Angeles (September 22 - December 30, 1996).

Complete List of Baptismal Names Available

Are you looking for Orthodox Baptismal Names? A new book, authored by Matushka Melania Adamcio of Detroit, has been recently released by Saint Ignatius of Antioch Press, 6663 Huntley Rd., Suite R, Columbus, OH 43229.

Antiochian Task Force to Support Holy Land

Los Angeles, CA - The "Word" magazine has announced the formation of a Task Force on Jerusalem. This group is committed to support the "awakening movement of Orthodox Christians in the Patriarchate of Jerusalem". The task force will meet in a general assembly on May 11-14, at the Antiochian Village, Ligonier, Pennsylvania.

Church Leaders Caution Clinton on Jerusalem Policy

Washington, DC - Eight high-ranking Christian leaders called on the Clinton Administration to press Israel to stop seizing land and constructing settlements in Jerusalem. The church leaders outlined their concerns in a statement issued on March 6, entitled: "Jerusalem: City of Peace", made public in anticipation of a meeting with President Clinton. The Christian leaders question the controversial efforts by the Israeli government and the U.S. Congress to cement exclusive Israeli control over the parts of Jerusalem occupied by Israel in 1967 and thus preempt negotiations with the Palestinians.

Specifically, the dignitaries ask the Administration to encourage open and direct negotiations by all affected parties. That would include representatives of the three religious communities (Jewish, Muslim, Christian) in the Holy City, as well as Israel and the Palestinians. The church leaders critique the Administration for "failing to recognize and support Palestinian rights and interests in Jerusalem". Leaders signing the March 6th Statement include the following: Cardinal William H. Keeler, President of the National Council of Catholic Bishops; Very Rev. Gerald Brown S.S., President of the Roman Catholic Conference of Major Superiors of Men's Institutes; Most Rev. Edmond L. Browning, Presiding Bishop and Primate of the Episcopal Church; Rev. Herbert W. Chilstrom, Bishop of the Evangelical Lutheran Church in America; Archbishop IAKOVOS of the Greek Orthodox Archdiocese of North and South America; Metropolitan PHILIP Saliba of the Antiochian Orthodox Christian Archdiocese of North America; Kara Newell, Executive Director of the American Friends Service Committee; and, Robert A. Seiple, President of World Vision.

Adoption Referral Service

The Orthodox Christian Adoption Referral Service has helped 24 children to be adopted in the past two years. Adoptive parents are being sought. Call (516) 922-0550 extension 26 for information ("The Orthodox Herald"). *

Compiled by Rev. Fr. Remus Grama

"WOMEN IN THE CHURCH, THE SECOND INTERNATIONAL SYMPOSIUM"

Matushka Julianna Schmemann will be the featured speaker at the upcoming "Women in the Church, The Second International Symposium," sponsored by Women's Orthodox Ministries and Education Network (W.O.M.E.N.) and The St. Catherine Greek Orthodox Philoptochos, to be held **Friday, September 29 - Sunday, October 1, 1995**. The three-day symposium, which will take place at St. Catherine Greek Orthodox Church in Englewood, Colorado, will offer information and dialogue about lay ministry, reestablishing the permanent Diaconate of men and women, women's service in the Church and international networking of information and resources.

Matushka Schmemann, wife of the late Fr. Alexander Schmemann (a world renowned Orthodox scholar, writer and speaker), will speak about "Orthodox Women's Response to Christ in the Modern World." Other featured speakers will include: Father Dean Talagan, "Who Orthodox Women are Called to Be;" Demetra Velisarios Jaquet, M.Div., "Recent Dialogue on Women in the Church;" and Presbytera Harriet Pepps Wilson, M.T.S., "The Future of Orthodox Women."

The conference will include plenty of sessions to encourage questions, small groups led by facilitators for more in-depth discussions and free time for informal networking and fellowship.

A special feature of the weekend will be the Ministries Booths, on Saturday morning, where Orthodox women involved in active ministries of hospital, hospice or prison chaplaincy, parish nursing, pastoral counseling, peer listening, social services, food and clothing banks, monasticism, ecumenical dialogue and parish pastoral associates, will share information, ideas and resources. A display of books, tapes and computer sources for lay ministry and women's concerns will also be available.

W.O.M.E.N.'s mission is to provide support for Orthodox women in ministry which is harmonious with Orthodox theological and pastoral perspectives. This mission calls us to lovingly and comprehensively identify and lift up women's diverse ministries in the Church, both actual and potential. We believe that offering pastoral and practical support to Orthodox women requires prayerful, proactive commitment to action in several main areas: offer listening, healing and encouragement; gather and disseminate educational materials; catalyze and coordinate dialogues and seminars; act as an international clearinghouse of information; and publicize issues and events concerning Orthodox women worldwide.

W.O.M.E.N.'s six objectives are: 1) Pray for an increase of Christ's love among Orthodox men and women worldwide. 2) Introduce to each other, women in similar

areas of service to the Orthodox Church and foster their sisterhood. 3) Cooperate with existing Church ministries and women's groups to encourage Orthodox women's local Church and community service and projects, with the blessing of the Church. 4) Share the news of Orthodox women, their resources and their service to the Church. 5) Develop Orthodox educational materials and seminars about women's concerns. 6) Support the reestablishment of the permanent Diaconate of men and women in the Church.

Officers of W.O.M.E.N. are Chair: Demetra Velisarios Jaquet, Golden, CO; Vice Chair: Annette Shamas, Littleton, CO; Secretary: Aleksandra Gopsill, Littleton, CO; and Treasurer: Irene Apostolopoulos, Aurora, CO. Additional board members are Fr. Dean Talagan, Littleton, CO; Clemence Lubar, Aurora, CO; and Christiane Sammoury, Boulder, CO.

W.O.M.E.N. publishes a quarterly newsletter which is a clearinghouse for information on Orthodox women's concerns and lay ministry. The group is non-profit and is supported entirely by tax-deductible donations to its "Press Fund." For conference registration materials, to receive the newsletter or for contributions to the "Press Fund," contact: **W.O.M.E.N., 1805 South Bellaire Street, Suite 109, Denver, Colorado 80222 USA. ***

POFTĂ BUNĂ COOKBOOK

Xth Edition

New Easy to Read
Laser Printing

ORDER

_____ copies of POFTĂ BUNĂ
@ \$10.00 each (U.S. funds only)

Total \$ _____

Make check payable to:

St. Mary's Society

c/o Marie Sandru

3097 W. 230TH ST.

NORTH OLMSTED, OH 44070

Name _____

Address _____

City _____ State _____ Zip _____

GOLDY SCHOLARSHIPS OFFERED THROUGH THE EPISCOPATE

The Romanian Orthodox Episcopate of America is again taking applications for the **Goldy (Dumitru Golea Goldy-Gemu) Scholarships**. Two scholarships are offered in the amount of \$1,000 each.

Scholarships will be awarded to undergraduate students of Romanian origin according to the established Requirements and Rules. It is imperative that all forms be filled out completely and all copies of supporting documents accompany the applications. Therefore, **upon applying, advise whether you are a recent high school graduate or are already enrolled in college.**

To give time to applicants to assemble all of the necessary documents requested, we have fixed the **Cut-Off Date as May 31, 1995.**

Recipients will be notified by mail. The decisions of the Award Committee are final, and we ask that you do not phone the Episcopate or the Committee members.

An applicant who receives adequate financial aid from his/her family, from the school he/she is attending, from other scholarship funds, or from any other source, should seriously consider not applying in deference to those applicants having greater financial need.

Applicants must obtain forms from: GOLDY Scholarship, The Romanian Orthodox Episcopate of America, P.O. Box 309, Grass Lake, MI 49240-0309. ✱

“BUT BE AN EXAMPLE”

by Fr. John Limbeson
AROY Spiritual Advisor

I am sometimes convinced that the older I get and the further removed I am from my own youth, that I can't possibly find the means and the words to advise the youth of today's AROY. Hey, I'm a grandfather, which means I've already gone through two "youth" periods in my own family. But I am also convinced that there are things in my life's experience that I can share with you. As Spiritual Advisor or Father, I have to call your attention to the virtues and actions and words that can fill your lives, which flow from belief in Jesus Christ, and above all, the overpowering gift He has given us, not merely of life in this form, but of Eternal Life.

So I hope you will reflect upon these words, written by St. Paul to his disciple, Timothy, which I feel fits the condition of your lives and your place in the Church, the Orthodox Church, of which the young people of AROY are a part:

“Let no one despise your youth, but be an example to the believers in word, in conduct, in love, in spirit, in faith, in purity.”

— 1 Timothy 4:12

Now St. Paul was the elder, the mentor, and Timothy was the younger disciple and pupil, whom St. Paul entrusted with a ministry in the Church that was quite important for one so young. His words have meaning with emphasis for you in your life in the Church, first of all, and secondly, in your activity in AROY. Being an example is a weighty responsibility, but far from being impossible, it can lead to much satisfaction, reward, and accomplishment, even as that which Timothy enjoyed in his lifetime.

Cont. on page 12

WM. R. STANITZ SCHOLARSHIP

In August of 1971, the Constantin J. Stanitz family of Chicago established a Scholarship Fund in memory of their son, **William Robert Stanitz**, who met a tragic death in California.

We are glad to inform the AROY membership that the program will continue for this year, and at least two scholarships of \$500.00 each will be offered for the 1995-96 school year.

QUALIFICATIONS

To qualify for the scholarship, one must be:

- (a) an active AROY member
- (b) a graduate of high school
- (c) a college student or one who intends to enroll in a school or college of university level

You may re-apply for the scholarship whether or not you have previously received the award.

APPLICATIONS

A written application should be forwarded to:
William R. Stanitz — AROY Scholarship Fund
Romanian Orthodox Episcopate
P.O. Box 309, Grass Lake, MI 49240-0309

The Application Should Include:

- (a) a biographical history including family
- (b) educational background and grades
- (c) AROY and Church activities
- (d) extra-curricular interests or achievements
- (e) reasons why applying for the scholarship
- (f) photograph
- (g) letter of recommendation from parish priest or AROY advisors regarding parish/AROY activities

All applicants who meet the qualifications and submit all of the necessary information will be eligible for the scholarship, which is awarded by random drawing.

DEADLINE

Deadline for applications is **July 1, 1995**. If you attach any documents, use photocopies only.

YOUTH MINISTRY WORKSHOP SUCCESSFUL

(L-R): Bishop JOB, Bishop NATHANIEL and Dr. Violet Leathers meet during the Workshop. The R.O.E.A. Department of Religious Education also met in Akron on the Saturday of the workshop sessions.

On Saturday, February 25, the Presentation of Our Lord Church in Akron, Ohio, hosted "Keys to Youth Ministry", a regional youth ministry tool building workshop for parish priests, youth coordinators, youth group advisors and anyone interested in ministering with Orthodox young people ages 10-17. The workshop was sponsored by the Orthodox Church in America's Office of Youth and Young Adult Ministries. Bishop JOB (OCA Diocese of the Midwest), the Episcopal Moderator for the Church Ministries Unit — Education and Community Life Ministries, of which Youth Ministries is a part., was present and participated in the workshop. The workshop was organized and led by Mr. Michael Anderson of the Department of Youth Ministries.

Sessions included discussion of: Preparation for Youth Ministry, The Vision of Orthodox Youth Ministry - Relational Ministry, Aspects of Programming, and Coordinating Local and Regional Activities. Many area clergy, youth coordinators and youth advisors participated and came away with a better understanding and new tools to use in the practice of this critical area of ministering to the young people of the Church. ✱

BE AN EXAMPLE *Cont. from page 11*

One type of example comes from concern for those who come after you, the young children of our Church, who see AROY as an anticipated special place in their lives. They will watch and observe and be influenced by the way that you conduct your life in AROY. If you live a life of example "in word, in conduct, in love, in spirit, in faith, in purity," and give off the aroma of satisfaction and happiness in such living, then you will have accomplished much. May God bless you. ✱

1994 HELP FOR ROMANIA APPEAL

Annually, the Episcopate office appeals to the parishes and faithful of the diocese to make a contribution to the "Help for Romania" Fund which continues to help neglected children in orphanages, forgotten elderly people in nursing homes and retired people who are starving and are forced to beg in the streets of Romania. The efforts of "Help for Romania" continue through the guidance of Bishop NATHANIEL and the efforts of V. Rev. Fr. Richard Grabowski, Coordinator of Assistance, and numerous individuals and organizations who answer Fr. Richard's call to give assistance to the needy people of Romania.

This year's appeal was made in December 1994, the season of our Savior's Birth, that joyous season when we are asked to show generosity not only toward our family and friends, but especially to those less fortunate than we are. Following is a listing of the 16 parishes which responded to this appeal. This year's total was \$6,186.75 compared to \$200,000.00 collected in 1990.

St. George Cathedral,

Southfield, Michigan .....\$ 1,000.00

St. Dumitru, New York, New York .....\$ 1,000.00

St. George, Winnipeg, Manitoba .....\$ 725.00

St. Mary, Falls Church, Virginia .....\$ 600.00

Sts. Peter & Paul,

Dearborn Heights, Michigan. ....\$ 484.15

St. Elias, Lennard, Manitoba .....\$ 444.60

Holy Cross, Hermitage, Pennsylvania .....\$ 417.00

St. Mary, Chicago, Illinois .....\$ 300.00

St. Mary, Cleveland, Ohio .....\$ 242.00

Holy Resurrection, Warren, Ohio .....\$ 200.00

St. John, Woonsocket, Rhode Island .....\$ 200.00

Sts. Constantine & Helen,

Indianapolis, Indiana .....\$ 178.00

Descent of the Holy Ghost,

Merrillville, Indiana .....\$ 150.00

Descent of the Holy Ghost,

Elkins Park, Pennsylvania .....\$ 125.00

St. Thomas, St. Louis, Missouri .....\$ 61.00

Holy Cross Mission, San Jose, California .....\$ 60.00

Parishes or individuals who would still like to take the opportunity and not miss the chance to contribute to this worthy cause may still do so. Make your check payable to HELP FOR ROMANIA and send it to PO BOX 309, GRASS LAKE MI 49240-0309. ✱

**MAY ISSUE
DEADLINE
*April 10***

PARISH REGISTER

BAPTISMS

- Branescu, Rebeca Alexandra**, daughter of Laurentiu & Stefania Branescu, Chicago, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparent: Cecilia Albu.
- Cheamitru, James Martin**, son of Michael & Cynthia Cheamitru, Rockville, MD. Holy Cross, Alexandria, VA. Godparent: Thomas Cheamitru.
- Horzu, Eva**, daughter of Florea & Maria Ionescu, Chicago, IL. St. Mary, Chicago, IL. Godparents: Cornel & Ana Balos.
- Ionescu, Ionel**, son of Florea & Maria Ionescu, Vernon Hills, IL. St. Mary, Chicago, IL. Godparent: Marieta Ianches.
- Ionescu, Ioana Rebeca**, daughter of Mircea & Daniela V. Ionescu, Chicago, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Dumitru & Nicolina Paraschiv.
- Joca, Jonathan Gabriel**, son of John & Florica Joca, Kitchener, ON. St. John, Kitchener, ON. Godparents: Lazar & Maria Knezevici.
- Mic, Mark Anthony**, son of Dorin & Cecilia Mic, Chicago, IL. St. Mary, Chicago, IL. Godparents: Mircea & Elena Romaniuc.
- Miculescu, Kaitlynn Anne**, daughter of Mitchell & Dana Miculescu, Palatine, IL. St. Mary, Chicago, IL. Godparent: Mia Miculescu.
- Pacher, Giusepina**, daughter of Constantin & Nicoleta Pacher, Toronto, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Traian & Adriana Pacher.
- Paitich, Ashley Gordana**, daughter of Srgian & Olivia Paitich, Chicago, IL. St. Mary, Chicago, IL. Godparents: Stanco & Maria Giurovici.
- Pitaru, Audrey Ariadne**, daughter of Ioan & Roxana C. Pitaru, Montreal, PQ. St. Nicholas, Montreal, PQ. Godparents: Michael & Raluca Iarosis.
- Plesca, John Gregory**, son of Ion & Kay Plesca, Maitland, FL. Holy Trinity, Orlando, FL. Godparents: Geza & Cici P. Veisz.
- Popa, Michael Stephan**, son of Bogdan & Cristina C. Popa, Toronto, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Aurel & Corina Petrescu.
- Pranitchi, Joanna**, daughter of Viorel & Magdalena Pranitchi, Don Mills, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Rodica & Adrian Angelescu.
- Sarafu, Kira Elena**, daughter of Dinu & Camelia Sarafu, Toronto, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Mariana & Dan Ionescu.
- Stan, Laura Alexandra**, daughter of Florin & Daniela G. Stan. St. John, Kitchener, ON. Godparent: Geanina Oszvath.
- Strat, Dan George**, son of Teodor & Maria S. Strat, Niles, IL. St. Mary, Chicago, IL. Godparent: Horia E. Stamboliu.
- Titaru, Anita Mihaela**, daughter of Vasile & Anita Titaru, Detroit, MI. St. Nicholas, Troy, MI. Godparents: Vasile & Veronica Barfila.
- Vasile, Roxana Claudia**, daughter of Doina Vasile & Ovidiu Buzoiu, Montreal, PQ. St. Nicholas, Montreal, PQ. Godparent: Mihai Buzoiu.

Vassilatos, Christina, daughter of Miltiadis & Marilena M. Vassilatos, Laval, PQ. St. George, Toronto, ON. Godparents: Daniela & Aurel David.

RECEIVED INTO THE CHURCH

- Dupuis, Daniel Arthur**, Woonsocket, RI. St. John, Woonsocket, RI. Rev. Fr. Dumitru Macaila.
- Dupuis, Nicole Marie**, Woonsocket, RI. St. John, Woonsocket, RI. Rev. Fr. Dumitru Macaila.
- Dupuis, Therese Jean**, Woonsocket, RI. St. John, Woonsocket, RI. Rev. Fr. Dumitru Macaila.

MARRIAGES

- Boca, Sorin and Emila Bogza**, Montreal, PQ. St. Nicholas, Montreal, PQ. Calin Boca & Nora Rozales.
- Cody, Eugene C. and Nicoleta G. Stan**, Deltona, FL. Holy Trinity, Orlando, FL. Godparents: Miguel & Maria M. Rios.
- Enescu, George and Sorina Birtea**, Maple, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Mihai & Rodica Kimak.
- Geli, Nuri and Doina Dumitras**, Mississauga, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Eugen & Liliana Ciobanu.
- Georgescu, Mihai and Aurelia Sandu**, Chicago, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Jose Manuel & Monica D. Lopez.
- Ionescu, George and Anica Muresan**, Madison Hgts., MI. St. Nicholas, Troy, MI. Godparents: Victor & Cornelia Bardas.
- Man, Ion and Mihaiela D. Tatar**, Chicago, IL. St. Mary, Chicago, IL. Godparents: Mihai & Maria Muresan.
- Serban, Victor and Gabriela Boiciuc**, Chicago, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Mihai & Sorina Spataru.
- Ursu, Lucian I. and Tanya Kibardina**, New York, NY. St. Dumitru, New York, NY. Godparents: Spiro & Olimpia Vasilescu.

DECEASED

- Agotescu, Vichente**, 48. St. Nicholas, Troy, MI.
- Bachiu, Vasile W.**, 86. Descent Holy Spirit, Assiniboia, SK.
- Balamaci, Tillie**, 92. St. Dumitru, New York, NY.
- Banda, Maria**, 96. Sts. Peter & Paul, Dearborn Hgts., MI.
- Boanta, Persida**, 79. Holy Nativity, Chicago, IL.
- Bulzan, Ana**, 68. St. Mary, Chicago, IL.
- Buney, Sylvia**, 72. St. Mary, Chicago, IL.
- Caramitru, Demetre**, 92. St. Dumitru, New York, NY.
- Dima, George**, 69. St. George, Toronto, ON.
- Dordea, Mary**, 89. St. Nicholas, Alliance, OH.
- Enciu, Alexandrina**, 81. St. George, Toronto, ON.
- George, Wesley**, 80. St. George, Regina, SK.
- Grui, Anna**, 73. St. George Cathedral, Southfield, MI.

Cont. on page 14

YOUR EPISCOPATE AND YOUR MONEY

by V. Rev. Fr. Vasile Hategan
Priest Emeritus, St. Mary Church,
Cleveland, Ohio

As early as 1918, the need for a Romanian Orthodox Episcopate was felt at a national gathering of clergy and laity meeting in Youngstown, Ohio. It was only in 1929 that a decision was taken by a Church Congress in Cleveland to formally found the Episcopate. After notifying the Romanian Patriarchate, the Episcopate finally received its first bishop in the person of **His Grace, POLICARP (Morusca)** in 1935, who went about making the Episcopate a viable force in the life of the Romanian Orthodox in America and Canada, serving the parishes by ordaining new priests, consecrating churches, founding the "**Solia**" diocesan paper, visiting, counseling and aiding the parishes in many ways. Unfortunately, after a visit to Romania in 1939, he was retained there, never to return to his diocese in America. A period of stagnation, indecision and plight followed during World War II and up to 1950, when **Bishop VALE-RIAN (Trifa)** was elected to head the Episcopate.

In spite of obstacles and many problems, he inaugurated an era of progress and achievements for the Episcopate, solidifying the position of the parishes, rallying the youth of the Church, publishing a number of needed religious books, promoting religious education, bringing the Vatra property up to standard, organizing religious education camps, retreats and many other activities. What is most amazing, all of this was achieved with a limited budget.

Conscious of the fact that the local parishes must be fortified and maintained, the Episcopate made minimal financial demands upon the parishioners. Following the example of other ethnic jurisdictions, an appeal was made to all members throughout the Episcopate to voluntarily donate at least \$10.00 annually above and beyond the normal financial obligations to promote the expanding activities of the Episcopate. This drive met with mild success and allowed the bishop to dare take on additional projects.

Then and now, it is the few dedicated individuals who understand the purpose of the Episcopate and donate annually to the **Supporters (Sprijinitori) Fund** to help meet its financial obligations. Their names and sums donated are published in the annual report to the Church Congress and the **Calendarul Solia Almanac**. Most of them are most generous, but the sad part is that the majority of our members and friends **do not** donate to this voluntary fund, which is most essential to the progress of the Episcopate.

We have a dedicated, American-born, and modern bishop, His Grace NATHANIEL, who is carrying the Episcopate to even greater heights, but he can do only as

much as finances allow. Besides the individual member assessment, the Episcopate still relies on uncertain means of income from various sources. Fortunately, our members are beginning to provide for the Episcopate in their wills and are making substantial donations for special projects, but the every-day functioning of the Episcopate office has very much to rely on an assured income, of which the **Supporters (Sprijinitori) Fund** can be a major source.

We Romanian Orthodox are toward the bottom of the ladder when it comes to stewardship - supporting our parishes and the Episcopate. Most of the other Orthodox jurisdictions have special drives, which take in a substantial part of their budget and allow them to do an effective job. The Roman Catholic and Protestant Churches have long-standing and successful stewardship programs, which permit them to meet their multifaceted financial obligations.

As an initiator and promoter of the **Supporter (Sprijinitori)** idea, I was happy to see that His Grace, Bishop NATHANIEL, is making an all-out effort to educate and recruit new donors. I feel that most of our members will respond affirmatively, once they are aware of the need for the money, how it is spent and the results of all the efforts put forth by the Episcopate.

Let us as Romanian Orthodox prove to ourselves and show the world that we, too, have goals and are willing to sacrifice for them by becoming a **Supporter (Sprijinitori)** - not tomorrow, but today! ✱

PARISH REGISTER

Cont. from page 13

Ionescu-Balaceanu, George, 84. St. George, Toronto, ON.
Rauta, Maria F., 45. Holy Cross, Alexandria, VA.
Sakavich, Michael, 79. St. Mary, St. Paul, MN.
Sekesan, Victoria, 74. Descent Holy Ghost, Elkins Park, PA
Serb, Helen (Ileana), 94. Sts. Peter & Paul, Dearborn Hgts., MI.
Tan, John S., 49. St. Mary, Chicago, IL.
Utfineantu, Persida, 87. Holy Nativity, Chicago, IL.
Valleck, Patricia, 78. St. Mary, Chicago, IL.
Vanga, Paraschiva, 85. Holy Nativity, Chicago, IL.
Veriotti, Hristu, 77. St. Dumitru, New York, NY.
Zaremba, Wesley "Bill", 63. St. George, Regina, SK.
Zoba, John H., 62. Holy Resurrection, Warren, OH.

FINANCIAL REPORT

EPISCOPATE SUPPORTERS

Mary Ladies Auxiliary, Cleveland, OH	\$ 100.00
Gen Barsan, Chicago, IL	\$ 75.00
Alexa Ungurian, Oakbank, MB	\$ 69.20
John & Psa. Cornel Avramescu, Tustin, CA	\$ 50.00
Lawrence Fenton, Canton, OH	\$ 50.00
Tom George Musat, N. Canton, OH	\$ 50.00
Anna Balan, Akron, OH	\$ 25.00
Tom George Bursan, Cuyahoga Falls, OH	\$ 25.00
Nicholas Ladies Auxiliary, Regina, SK	\$ 25.00
Mary Robosan, Shelby Twp., MI	\$ 25.00
Tex Kura, Akron, OH	\$ 20.00

GENERAL DONATIONS

John Bradner, Chatham, ON	\$ 40.00
John J. Gibb, Brookfield, OH	\$ 25.00
Tom Viorel Nikodin, Farmington Hills, MI	\$ 10.00
James Devine, Detroit, MI	\$ 5.00

EPISCOPATE DUES

John, Woonsocket, RI	\$2,430.00
John, Shell Valley, MB	\$ 660.00
Michael & Gabriel, Palm Springs, CA	\$ 630.00
Thomas, St. Louis, MO	\$ 570.00
Polymy Resurrection, Oakland, CA	\$ 340.00
Michael & Gabriel, Ft. Wayne, IN	\$ 240.00

EPISCOPATE SUNDAY

St. Peter & Paul, Dearborn Hts., MI	\$1,000.00
St. George Cathedral, Regina, SK	\$ 585.00
St. George Cathedral, Southfield, MI	\$ 386.00
St. Elias, Ellwood City, PA	\$ 100.00

LADIES AUXILIARY SUNDAY

St. Peter & Paul Ladies Auxiliary, Dearborn Hts., MI	\$ 935.16
St. Nicholas Ladies Auxiliary, Regina, SK	\$ 130.00
Resurrection Ladies Auxiliary, Warren, OH	\$ 100.00
Polymy Cross, Alexandria, VA	\$ 70.00
Aurora Ladies Auxiliary, St. Louis, MO	\$ 25.00
Anna Vestire Ladies Auxiliary, Ellwood City, PA	\$ 25.00

BISHOP'S TRAVEL FUND

Representation of Our Lord, Fairlawn, OH	\$ 346.60
St. George, Canton, OH	\$ 200.00

MISSION FUND

St. Michael & Gabriel, Phoenix, AZ	\$4,489.98
(proceeds from closed bank account)	
Representation Of Our Lord, Fairlawn, OH	\$ 600.00
United Technologies	\$ 120.00
(Recommended by George Fatsi)	
St. Elias, Ellwood City, PA	\$ 100.00
St. Peter & Paul, Dearborn Hts., MI	\$ 100.00
Alexa Ungurian, Oakbank, MB	\$ 34.70

HELP FOR ROMANIA

Societate Marasesti, Garden City, MI	\$ 100.00
Alexa Ungurian, Oakbank, MB	\$ 69.20
Gerald & Claudia Linda, Glenview, IL	\$ 50.00
(In honor of Anita Constant's Birthday)	
Valentin Pascu, Schenectady, NY	\$ 50.00

THE LIGHT *Cont. from page 2*

change into ashes anything that nature produces; but we do not allow this to take place. We use its energy in order to prove that its sacredness destroys the darkness around our Church's Altar Sanctuary, remaining there "sleepless" during the entire year. This flame provides constantly the vision of His sacred Body and Blood, reveals to the Priestly orders how God is enthroned in the Holy Tabernacle and is shared and transplanted throughout the entire Church, from the Narthex to the icons in front of the iconostasis.

Each one of us lights a candle on the night of the Resurrection, perpetuating the power of life over death from the Royal Doors to the doors of our homes. Our parents' pious tradition does prescribe that we keep this flame "alive" in front of our house "altar" and pray everyday. Even today, we see "an army" of these faithful, diligently keeping the flickering of this flame in our bedrooms as a symbol of the presence of the Resurrected Lord.

Some Fathers of the Eastern Church introduce some very interesting liturgical practices of this flame of Pascha, suggesting that whether you like it or not, these flames are like tongues that "move in prayer," representing the presence of the faithful Christian soul who lit them in front of an icon.

The same Paschal flame is used to perpetuate the grace of God during the sacraments, especially seen during Holy Baptism and Holy Matrimony, expressing the joy of illumination and guiding the path of life under the perfect protection and security of the Holy Trinity. Even during the most uncomfortable of prayers, the funeral services, the Church offers the person who has fallen asleep to the Light of Eternity. Therefore, a candle is placed at the head and at the foot of the casket, as if the trip of the soul will go through the beam of light into the new world of timeless and spaceless existence — not in darkness, but with the guided light of hopeful salvation.

Finally, meditating upon creation, we discover that light was created before man, that the problem was and continues to be the fact that humanity so often prefers to remain in darkness, afraid of the light (because the light does not hide or "cover-up" any ugliness). But light has always proved that its embracing presence reveals the truth, indicates new dimensions, becomes the energy through which we see colors, we recognize evil, we discover the paths of righteousness and most of all ... WE STAY ALIVE!! Can you imagine what would happen to the world if one morning the sun decided not to come up from the east? Can you speculate the enormous suffering of all of us if one day Christ, THE LIGHT OF THE WORLD, decided to stay away from us? Glory to Him! For He conquered death with His Resurrection and left us the bright flame of Pascha to conquer darkness forever. Christ is risen! ✱

Rev. Fr. Demetrios S. Kavadas
Assumption Greek Orthodox Church
St. Clair Shores, Michigan

SCRISOARE PASTORALĂ DE PAȘTI

“Bogat este mormântul, că primind în sine pe Făcătorul ca pe un adormit, s’a arătat dumnezeiasca visterie de viață, spre mântuirea noastră, a celor ce cântăm: Izbăvitorule Dumnezeule, bine ești cuvântat.”

(Cântarea a 7-a din noaptea Sfințelor Paști)

Iubiții mei întru Hristos:

HRISTOS A INVIAT!

Dealungul imnografiei Bisericii, autorii sfințelor cântări și imne, au grăit în cuvinte omenești, simțămintele naturii și a tuturor făpturilor care sunt “lipsite de rațiune și grai,” precum și emoțiile noastre omenești.

În Simbolul Credinței, mărturisim: “Cred în Iisus Hristos, Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, născut iar nu făcut, cel de-o ființă cu Tatăl, prin care toate s’au făcut.” Este atunci de mirare că firea întreagă, în aceste imne, răspunde prezenței Domnului Iisus, prin care, împreună cu Tatăl și Duhul cel Sfânt toate s’au făcut? Ulciorul de lut reflectă măiestria olarului; fețele lustruite ale pietrelor prețioase pe aceea a giuvaergiului; poezia, inima poetului, natura, puterea Ziditorului. Din nefericire însă, omul, fiu al lui Adam, făcut după chipul și asemănarea lui Dumnezeu, înzestrat cu rațiune și vorbire, răspunde lui Dumnezeu cu trândăvie, cu multă osteneală și ezitare, și nicidecum asemenea ascultătoarei naturi.

Fructul pomului cunoașterii binelui și răului din Rai nu i-a fost îngăduit lui Adam (Geneza 2:17), dar el l-a gustat totuși, pătimind astfel căderea din har și odată cu aceasta, înțepătura Morții; fruct, într’adevăr amar. Într’unul din imnele noastre, Adam căzut din har, vorbește copacilor din Rai, cerându-le stăruitor, ca “în foșnetul frunzelor lor,” să mijlocească în fața lui Dumnezeu pentru el, care fusese pus acolo ca păzitor al lor. Iată că omul a devenit depinzător de natură, pentru viața trupului său.

La răstignire, soarele și-a ascuns razele, pământul s’a cutremurat și stâncile s’au rostogolit. Dar oare nu era de așteptat ca natura întreagă să se îngrozească, ea, ale cărei valuri și vânturi s’au liniștit auzindu-I glasul și care fără zăbavă a înmulțit pâinea și peștele la porunca Lui? Și chiar după căderea lui Adam, “întreaga natură împreună suspină și împreună are durere până acum,” auzind și ascultând glasul Ziditorului ei.

Însăși mormântul lui Hristos, tăiat în stâncă tare și neroditoare, se bucură astăzi, spune imnul amintit mai înainte, deoarece dintr’ânsul a înflorit acum ca o minunată floare, viața cea veșnică pentru oameni. Într’adevăr, neroditor după firea sa, când a primit trupul cel răstignit al lui Hristos, îmbrățișându-L ca într’un pânțec, mormântul morții a născut ca un copac sădit la izvoarele apelor, un fruct nou, pe Hristos înviat, Viața însăși, care dăruiește omenirii veșnicia.

Și din întunericul gropii pământului, a tâșnit în lume, nu doar un fruct nou, dar și o nouă Lumină, mai strălucitoare și mai luminoasă, mai puternică și mai lucrătoare decât lumina soarelui

și a tuturor stelelor și galaxiilor universului laolaltă, știute și neștiute de om. Aceasta este "Lumina care pe toate le luminează," Iisus Hristos, Unul-Născut Fiu al lui Dumnezeu și Dumnezeu El însuși, născut pentru noi de la Duhul Sfânt și din Fecioara Maria. În Lauda cea Mare noi mărturisim. "Întru tine este izvorul vieții! Întru lumina Ta, noi vom vedea Lumina. Răspândește-ți mila Ta celor ce Te cunosc," iar la Vecernii cântăm "Lumină Lină a sfintei măriri a Tatălui ceresc."

Astăzi în Ierusalim, la mormântul Domnului izbucnește în flacăra un "Foc Sfânt," mângâind cu dulce atingere pereții, aprinzând lumânările credincioșilor, precum însuși trupul lui Hristos a răspândit la înviere "Lumina Luminii," întinzându-se în urma timpului, să acopere păcatul lui Adam și întinzându-se înaintea timpului, pentru a lumina pe ultimul născut, înainte de venirea Sa a doua, în putere și slavă.

Sfântul Atanasie cel Mare al Alexandriei spune: "Întreaga zidire prăznuiește și toate câte respiră îl laudă pe Domnul care l-a învins pe vrăjmașul (păcatul și moartea) mântuirii noastre. Pentru că dacă mare bucurie este în ceruri pentru un păcătos care se pocăește, cum n'ar fi bucurie pentru desființarea păcatului și învierea morților?"

Acel minunat păstor al sufletelor, Sfântul Chiril al Ierusalimului, ne reamintește că învierea s'a petrecut primăvara, pentru că primăvara "este anotimpul zidirii lumii; căci atunci a spus Dumnezeu, să rodească pământul..." și acum, într'adevăr, odată cu învierea Domnului, o nouă zidire cu rod veșnic, a fost adusă la viață, nu de jos din pământ ci de sus din ceruri. Omul este legat de Ziditorul lui, pentru viața sufletului său.

Sfântul Chiril, stând cu multe veacuri în urmă în Biserica Sfântului Mormânt și vorbind credincioșilor, le-a reamintit multele și tăcutele mărturii ale învierii Domnului: noaptea, lumina lunii noi, stânca mormântului, piatra răsturnată de pe mormânt, giulgiul de in, arginții dați soldaților, toate însă zidiri fără glas. Sfântul Chiril încheie cu dăruirii de dumnezeiască glăsuire, apostolii și urmașii lor, după a căror mărturie și propovăduire, cunoașterea adevărului a ajuns până la noi.

Iubiții mei credincioși, pentru această ștergere a păcatelor și a morții noastre, noi suntem în sfântă prăznuire astăzi, și suntem lăuntric îndemnați cu strigăt mare să strigăm: "Hristos a înviat!" Hristos "a murit în acele zile, pentru ca noi să nu mai facem cele ale morții. El ne-a dat viața Sa pentru ca să putem păstra pe a noastră din cursele diavolului, spune Sfântul Grigorie de Nazianz.

"Să ne bucurăm, frați iubiți," invită Sfântul Atanasie, "să cântăm laude și să vedem că păcatul aflat în noi a fost aruncat în mare (Roșie) și am trecut dincolo, unde nimicitorul (care este Moartea) nu ne mai poate atinge." Într'adevăr, Visteria Vieții, Ziditorul, Răscumpărătorul și Dumnezeuul nostru, a înviat din morți, pentru ca noi să putem mânca fructul pomului vieții veșnice și să ne bucurăm de veșnica fericire în împărăția cerurilor.

Astăzi, voi și cu mine, suntem în mijlocul unei primăveri noi, în care ni se cere să rodim o roadă nouă, lucrată minunat în noi de Duhul cel Sfânt, trimisă nouă de Mântuitorul nostru Înviat. Să ne înălțăm inimile, să mulțumim Domnului văzând învierea lui Hristos, să ne închinăm Lui, să-I lăudăm învierea, căci suferind crucea pentru noi, a călcat moartea cu moarte.

HRISTOS A INVIAT! ADEVĂRAT A INVIAT!

+NATHANIEL, Episcop

După Răstignirea Pe Cruce: A Următ Invierea

Din mila și bunătatea marelui Dumnezeu și a Mântuitorului nostru Iisus Hristos, ne învrednicim în fiecare an a prăznii Prea Sfânta și mult dorita Inviere a Domnului. Creștinii, cu mic și mare, bărbați și femei, așteaptă cu nerăbdare această sfântă sărbătoare creștinească.

Pregătiri în casă și afară, curățenie peste tot, procurare de haine noi, cumpărarea mielului și procurarea a tot felul de alimente și băuturi, căci vin Paștile și trebuie să avem de toate, fiindcă e Praznic mare. A sosit și Ziua cea mare. Aleargă spre sfânta biserică grăbiți, bucuroși, o veselie interioară, sufletească se așează molcom în toți; se întâlnesc și se salută cu "Hristos a înviat," acum sunt prezenți și cei care nu cercetează biserica decât numai cu această ocazie. Din toate părțile ne vin știri, că niciodată ca anul acesta, nu a fost așa multă lume la sfânta biserică de Sfintele Paști.

Nu bucurăm în sinea noastră, că măcar de Sfânta Inviere a Domnului, creștinii simt nevoia de a fi prezenți la această sfântă și mare prăznuire. Dar, dacă stăm puțin și ne gândim la sensul și însemnătatea acestei sărbători, la faptul care a contribuit la Invierea Domnului, adică la cele s'au întâmplat mai înainte, cum a pătimat și a fost răstignit Mântuitorul pe Crucea Golgotei pentru păcatele noastre și ale lumii întregi, deci pentru mântuirea noastră și a învierii noastre; dacă ne întrebăm, câți din creștinii, prezenți acum, au luat parte sufletește și la suferințele Mântuitorului Hristos și la moartea Lui, înainte de Inviere, atunci ne cuprinde o mare întristare, o dezamăgire. Foarte puțini sunt pregătiți sufletește și în spirit creștin ortodox pentru acest mare praznic.

Biserica noastră, cu patru Dumineci înainte de începerea Sf. Post al Paștilor, în decursul postului și în Săptămâna Patimilor, pregătește pe fiii ei credincioși pentru această sărbătoare, cu citiri din Sfânta Evanghelie, cuprinzând pilde pentru mântuirea noastră și în sfârșit texte despre însăși jertfa pe Cruce a Domnului pentru mântuirea lumii, însoțite de servicii speciale cu cântări melodioase pentru pocăință. Dar numai un procent mic de credincioși au participat la acest slujbe și nici aceia nu s'au apropiat toți, cu frica lui Dumnezeu, cu credință și cu dragoste să se împărtășească cu Sfântul Trup și Sânge al Celui ce S'a răstignit pentru mântuirea tuturor. Mulți, poate că nu știu, că prin Sfânta împărtășanie, Mântuitorul Hristos ne-a lăsat nouă mijlocul cel mai de preț pentru împăcarea noastră cu Dumnezeu, așa cum spune Sf. Apostol Petru: "Hristos a suferit moartea pentru păcatele noastre, el, cel drept pentru cei nedreți, ca să ne aducă la Dumnezeu, omorât fiind cu trupul, dar viu făcut cu duhul" (I Petru 3:18). Iar Sf. Apostol Pavel, zice: "Hristos ne-a răscumpărat din blestemul legii, făcându-se pentru noi blestem, pentru că scris este: "Blestemat este tot cel spânzurat pe lemn" (Galat. 3:13)

În marea Lui milostivire, Dumnezeu, în cele din urmă,

a trimis pe Fiul său în lume ca să o cheme din nou la pocăință, "... ca oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă viață veșnică" (Ioan 3:16). Intrupându-se în firea noastră omenească, a adus învățătură nouă și ne-a arătat nouă cum să trăim, ca să fim bine plăcuți lui Dumnezeu. Dacă noi pământenii ne-am da seama cât de mult îl vătămăm noi pe Dumnezeu, prin neascultarea sfintelor Sale învățături și prin călcarea poruncilor Sale, ne-am căi cu amar din tot sufletul și ne-am pocăi spre îndreptare. Cât de mult ne doare pe noi sufletul, când copiii noștri nu ascultă sfatul nostru și ne simțim jigniți că sunt ai noștri, tot așa trebuie să simțim și să cunoaștem cât de mult Îl jignim noi pe Dumnezeu-Tatăl nostru din ceruri.

Și tot așa, știind că plata păcatului este moartea (Romani 6:23), și că pentru păcatele noastre a suferit Fiul lui Dumnezeu cea mai grea pedeapsă, cea mai rușinoasă moarte, răstignit pe cruce între doi tâlhari, considerat ca un criminal de rând, El, care n'a avut nici cea mai mică pată de păcat. A îmbrăcat păcatul omului ca să moară pentru păcatele noastre, pentru că nimeni altul nu putea să șteargă ofensa și vătămarea adusă lui Dumnezeu, decât numai Fiul Său, Unul Născut din Dumnezeu, deci egal cu Dumnezeu. Și încă ce mult a trebuit să sufere dela răutatea omenească: trădat de unul dintre ucenicii Săi, părăsit aproape de toți ceilalți, de frica judecății la moarte; judecat de arhierii templului la moarte, prin minciună și martori falși, dar ne având ei putere să-L omoare L-au predat guvernatorului roman, Pilat, și au îndemnat poporul să ceară moartea Lui. A fost legat la stâlp și bătut, scuipat și batjocorit, El, care a adus pacea, harul milei, iubirea la gradul cel mai înalt, a mângâiat și a vindecat bolnavii, a înviat morții și a întărit legea, nu a stricat-o așa cum Îl acuzau arhierii și fariseii. Dar n'au fost destule chinurile primite, încă L-au desbrăcat de hainele Lui și I-au pus a coroană de spini pe capul Său. Parcă simțim și noi durerile acelor împunsături ale spinilor și vedem șiroaiele de sânge curgând! L-au obligat apoi să-și ducă singur crucea grea de lemn până la Golgota. De câte ori a căzut și s'a opintit, câtă durere a trebuit să mai sufere! Ajuns la Golgota, la ora 6 (resp. ora 12) a fost răstignit pe cruce cu piroane în mâini și picioare. Alte dureri și mai mult sânge vărsat, iar la ora 9 (resp. ora 3 P.M.) și-a dat duhul strigând cu glas mare: "Părinte, în mâinile Tale încredințez duhul Meu" (Luca 23:46).

Dacă noi am medita mai mult asupra mântuirii neamului omenesc, ce s'a făcut prin suferințele grele ce le-a suportat Hristos și prin vărsarea scumpului Său sânge pe Crucea Golgotei, ne-am putea schimba mentalitatea și obișnuințele vieții și ne-am reține dela săvârșirea păcatelor, căutând împăcarea noastră cu Dumnezeu, pe care atât de mult L-am vătămat și ne-am sili să ne conformăm viața noastră cu a lui Hristos. ... Pe mulți i-am auzit: Eu nu pot, eu nu sunt Hristos. Ce este

Cont. la pag. 24

Unificarea Datei Paștelor, Premiză A Refacerii Unității Creștine

Păr. Prof. Dr. Cezar Vasiliu

Una dintre cele mai actuale probleme ale Bisericii creștine este aceea a refacerii unității sale vizibile. Modelul este acela al Bisericii primare unde, în ciuda diferențelor între Apus și Răsărit, exista comuniune caracteristică între toți creștinii. Din nefericire, condiții foarte diferite au cauzat un proces reciproc de înstrăinare, transformând diferențele în confesiuni. Una dintre aceste diferențe-simțită cu amărăciune de noi, cei de astăzi, este diferența în sărbătorirea Învierii Domnului sau Sf. Paști. În acest an ortodocșii prăznuiesc Sf. Paști la 23 Aprilie, catolicii și protestanții la 16 Aprilie. Vom vedea, în cele ce urmează, să vedem cauzele care au determinat celebrarea Paștelor la date diferite și ce se poate face pentru ca toți creștinii să poată sărbători Învierea Domnului-cea mai mare sărbătoare a Bisericii creștine-la aceeași dată.

Răspândirea creștinismului în Imperiul roman a facilitat formarea de tradiții și practici locale, care au devenit-cu timpul-diferențe în Biserică. Una din aceste diferențe a fost aceea a datei și felului calculării datei Paștelor.

Începutul controverselor pascale este destul de obscur și urcă-în istoria creștinismului primar-până la desacordurile dintre iudeo-creștini și ceilalți creștini. Cele mai acute s'au manifestat în a doua jumătate a secolului I-lea; **creștinii din Asia** celebrau moartea și Învierea Domnului la 14 și 16 nissan, împreună cu iudeii, urmând calendarul iudaic. Astfel, Paștele coincidea cu luna plină, după echinocțiul de primăvară, dar anul lunar era mai scurt decât cel solar cu 11 zile și 3 ore, fapt ce determina introducerea unei noi luni la fiecare 2-3 ani. Imperfecțiunea calendarului iudaic și marile oscilații în anii cu două luni intercalată, creau impedimente pentru toți creștinii, care trebuiau să se îndepărteze de data astronomică, pentru a nu întâlni Paștele iudaic. **La Roma și în Răsărit** se celebra răstignirea și Învierea vineri și duminică într-o zi oarecare din lună. Ziua Paștelor era duminică ce urma după 14 nissan, după luna plină și după echinocțiul de primăvară. Dacă luna plină cădea duminică, Paștele era amânat pe duminică următoare.

În curând au apărut diferențe și între Alexandria și Roma. La Alexandria echinocțiul era la 21 Martie, iar Paștele era calculat după un ciclu de 19 ani. Deci, Paștele cădea între 22 Martie și 25 Aprilie. La Roma echinocțiul era la 18 Martie, iar ciclul pascal de 16 ani. Ulterior, echinocțiul a fost mutat la 25 Martie iar ciclul pascal la 4 ani. Paștele cădea între 25 Martie și 21 Aprilie.

Controversele pascale cele mai celebre au fost acelea între Papa Anicet și Sf. Policarp al Smirnei, spre anul 155, sau între Papa Victor și Policrat al Efesului spre anul 190.

Sinodul din Arles din 314 a hotărât, în canonul I, ca Paștele să fie sărbătorit "în aceeași zi și în același timp de

toți creștinii," Papa voind să impună computul sau calcularea datei Paștelui ca la Roma, ceea ce n'a reușit. S'a ajuns astfel la Sinodul I ecumenic dela Niceea din 325 care a stabilit ca Sf. Paști să fie celebrat peste tot în aceeași zi, adică în prima Duminică, după luna plină urmând echinocțiului de primăvară. Sarcina de a calcula data Paștelor a fost încredințată Bisericii din Alexandria Egiptului-datorită superiorității de atunci în probleme de astronomie-care trebuia să informeze celelalte Biserici locale. S'au păstrat "scrisorile pascale" ale Sf. Atanasie cel Mare care anunța celorlalte Biserici surori, data Sf. Paști.

Precizăm totuși că Sinodul I ecumenic din 325 n'a dat o regulă precisă, pur tehnică, asupra calculării datei Paștelor și că documentele și canoanele sale nu vorbesc de Paști. Numai în Enciclica sinodală către Bisericile din Egipt, Libia și Pentapole citim "Toți frații din Orient, care un timp celebrau Paștele cu iudeii, îl vor celebra-de acum înainte-cu romanii, cu noi și cu toți cei care l'au celebrat totdeauna în același timp cu noi" (Socrate, **Istoria bisericească**, (I,9). Iar Enciclica Împăratului Constantin cel Mare vorbește de necesitatea ca toți creștinii să prăznuiască Paștele în aceeași zi, diferit de iudei.

În ciuda recomandărilor Sinodului din 325, Roma continua să calculeze Paștele după propriul său comput-nerespectând computul alexandrin-adăugând uzanța de a nu-l celebra în prima Duminică după o Sâmbătă cu lună plină și de a nu depăși ca dată limită, 21 Aprilie.

Sinodul din Antiohia din 341, în canonul I, a aplicat sancțiuni împotriva celor ce nu respectau recomandările Sinodului niceean, iar Sinodul de la Sardica din 343 a stabilit un interval de 50 ani, acord ce n'a fost totuși respectat.

O primă unificare a avut loc în secolul al VI-lea când Roma, renunțând la computul său și pe baza recomandării făcute de Dionisie cel Mic, un învățat monah dobrogean-cel care a calculat era creștină de la Mântuitorul Hristos-a acceptat computul alexandrin edică echinocțiul la 21 Martie, ciclul de 19 ani și limitele datei Paștelor între 22 Martie și 25 Aprilie. Ziua Învierii Domnului-care în secolele precedente făcea parte din ciclul Rusaliilor a fost legată de ciclul Paștelui și a sfârșit prin a purta numele de Paști. Au mai fost necesari încă 459 ani pentru ca datele duble să dispară-fapt petrecut în 784 și încă o sută de ani înainte de unificarea computului pascal în Occident.

În anul 1582, Papa Grigore XIII, cu ajutorul lui Aloisius Lilius, a reformat calendarul **iulian**-alcătuit la anul 44 înainte de Hristos de Iulius Caesar, după calculele lui Sosigene-suprimând 10 zile (4-15 Octombrie), diferența din acel an între anul astronomic și cel civil. Noul calen-

Cont. la pag. 20

Unificarea Datei Paștelor ...

Cont. de la pag. 19

dar s'a numit **gregorian**, a fost acceptat imediat de catolici și în 1775 și de protestanți. Ortodoxia a refuzat să-l accepte, condiderându-l prin Patriarhul Ecumenic Ieremia II sau prin Mitropolitul Gheorghe Movilă al Moldovei ca mijloc de propagandă catolică. Deci, din 1582 există practic două date ale Paștelor.

De-a lungul anilor, diferența dintre anul astronomic și cel civil s'a mărit, ceea ce a determinat țările ortodoxe să organizeze o Conferință la Constantinopol în 1923, care a îndreptat calendarul iulian, motivată "ca o necesitate inevitabilă la care nu se opune niciun impediment canonic." Prin acceptarea de către statele civile a reformei gregoriene-Rusia și Bulgaria în 1918, Serbia și România în 1919 și Grecia în 1923 — s'a ajuns la divergențe rezolvate parțial la Conferința din 1923, la care au participat reprezentanții Bisericilor ortodoxe din Constantinopol, Serbia, România, Cipru și Grecia.

Biserica Ortodoxă Română, prin reprezentantul său Arhim. Iuliu Scriban, a fost de acord cu modificările calendarului iulian, adică: a) echinocliul de primăvară s'a transferat de la 8 la 21 Martie, suprimându-se diferența de 13 zile dintre anul astronomic și cel civil (1 Octombrie 1923 a devenit 14 Octombrie 1923); b) anul va avea 365 zile și la fiecare 4 ani se va adăuga o zi, la 29 Februarie (an bisect); c) sărbătorile cu dată fixă rămân neschimbate; d) **Paștele va fi însă sărbătorit după calendarul iulian**, pentru a se păstra unitatea Bisericii, până când un Sinod ecumenic sau panortodox va hotărî diferit.

Marele avantaj al calendarului îndreptat în 1923 la Constantinopol, este extraordinara lui precizie, reducându-se diferența dintre anul astronomic și cel civil de la 26, 02 secunde, adică o zi la 3500 zile din calendarul gregorian, la numai 2,02 secunde, adică o zi la 42772 ani!

Din nefericire, nu toate Bisericile Ortodoxe locale au urmat recomandările Conferinței ortodoxe din 1923. De aceea, de atunci au acceptat acest recomandări Bisericile Ortodoxe din Constantinopol, Antiohia, Alexandria, România, Bulgaria (din 1968), Cipru, Grecia, Polonia și mănăstirea Vatoped. Au rămas la calendarul iulian, neîndreptat, Bisericile Ortodoxe locale din Ierusalim, Rusia, Iugoslavia și mănăstirile de la Athos și Sinai.

Problema unificării datei Paștelor s'a mai discutat în cadrul ortodox-la Conferința de la Vatoped din 1930, la Congresul profesorilor de teologie ortodoxă de la Atena din 1936 și la Conferința de la Moscova din 1948.

Astăzi, problema unificării datei Paștelor a devenit de stringentă actualitate. Multe dintre diferențele celor două calendare provin din faptul că unii vor să evite coincidența cu Paștele iudaic, alții nu. Recomandarea Sinodului niceean din 325 de a interzice celebrarea Paștelor înainte de cele iudaice n'are caracter dogmatic, nici canonic, fiind dată în condițiile calendarului iudaic de atunci, din 325. Astăzi, orientarea după acel calendar și după ciclul pascal iudaic nu mai este nici adecvată, nici actuală. În plus, canonul 7 apostolic interzice celebrarea Paștelor

înaintea echinocliului de primăvară, iar canonul 1 al Sinodului antiohian din 314, interzice celebrarea Paștelor odată cu iudeii, nu înainte de ei.

Pentru regretatul profesor Teodor N. Popescu, soluția problemei este dublă; a) una **relativă** — reducerea marelui spațiu pascal de la 35 zile (22 Martie la 25 Aprilie) la numai 7 zile; b) alta **absolută** — stabilirea datei paștelor într-o zi fixă, 15 Aprilie, soluție asemănătoare celei propuse de O.N.U. Iar alt regretat profesor Liviu Stan vedea alte lipsuri în recomandările din 325; a) aplicarea ad-litteram a recomandărilor niceene nu este posibilă deoarece când în Emisfera nordică este echinocliul de primăvară, în cea sudică este echinocliul de toamnă; b) creștinii de la ecuator unde nu-s emisfere, ar urma să nu sărbătorească niciodată Sf. Paști.

Sf. Sinod al Bisericii Ortodoxe Române a adoptat, la 8 Mai 1963, următoarea poziție oficială: "Sărbătoarea Paștelor ar putea să aibă loc la o **dată comună**: sau într-o **duminică mobilă**, între 22 Martie și 25 Aprilie, după echinocliul de primăvară și după luna plină, sau la o **dată fixă, care ar putea fi a II-a sau a III-a duminică din luna Aprilie**. În toate aceste cazuri nu se opun dificultăți nici de ordin dogmatic, nici canonic, nici cultic sau tipiconal."

Fostul Patriarh Ecumenic Athenagoras I a cerut tuturor creștinilor, de Sf. Paști 1969, să celebreze Învierea Domnului la aceeași dată. Ca răspuns, între 16-19 Martie 1970 Centrul ortodox al Patriarhiei Ecumenice din Geneva a găzduit o Conferință consultativă intercreștină, organizată de Consiliul Ecumenic al Bisericilor și de Secretariatul pentru unitate al Vaticanului, făcându-se noi pași pe drumul rezolvării acestei probleme care divide astăzi pe creștini.

Viitorul Sinod panortodox va discuta și problema unificării datei Paștelor, cum a făcut-o la Conferințele panortodoxe Rodos I (1961), Rodos II (1963), Rodos III (1964) și Chambesy (1968), exitând speranța că va fi rezolvată unitar de Bisericile Ortodoxe locale, pentru ca ulterior în discuții cu catolicii și protestanții să se găsească modalitatea unificării datei celei mai importante sărbători creștine-Învierea Domnului.

Mileniul al III-lea va trebui să vadă realizată unitatea Bisericii creștine, care desigur nu va fi uniformitate, exprimată atât de frumos în testamentul Mântuitorului Iisus Hristos "Ca toți să fie una" (In. 17,21).

BIBLIOGRAFIE SELECTIVĂ

1. Hefele-Leclercq, **Histoire des Conciles**, t.I, 1, Paris, 1907, p. 450-470;
2. A. Fliche-V. Martin, **Histoire de l'Eglise**, III, Paris, 1947, p. 88-90;
3. K. Bihlmeyer-H. Tuechle, **Storia della Chiesa**, I, Brescia, 1955, p. 350-355;
4. E. Braniște, **Problema unificării calendarului liturgic în Bisericile Ortodoxe**, în "Ortodoxia" nr. 2, 1955, p. 181-216;
5. T.M. Popescu et alii, **Istoria Bisericească Universală**, I, București, 1956, p. 137-140 și 214-216;
6. V. Vinay, **Storia della Chiesa**, II, Roma, 1961, p.

Cont. la pag. 24

Femeile Mironosițe Primele Martore Ale Învierii

Ziua Învierii Domnului — Sărbătoarea vieții și a muririi — a venit din nou să ne bucure inimile noastre și să dea încredințare minților noastre că toate în lume își au rostul lor. Și viața cu bucuriile, și tristețile ei dar și plecarea fără întoarcere în sânul rece al mormântului.

Toate își au rostul lor, pentru că de la Dumnezeu sunt date, și atunci când la înțelegem și atunci când nu le înțelegem.

Din totdeauna de când e lumea și omul, cea mai dură durere dintre spaimele omului a fost și este întâlnirea cu moartea. Cu moartea altora și cu moartea noastră. Întrebarea de ce murim, de ce trebuie să murim, ne-o punem de cum începem să gândim. Și ar fi rămas în vecii vecilor cea mai neînvinsă dintre întrebări, dacă n'ar fi venit Domnul Hristos să răspundă la ea prin Învierea Sa. Credința în Înviere ne-a fost transmisă în scris de martori contemporani ei. Ei ne-au lăsat-o ca pe un testament, în cartea sfântă care se numește "Noul Testament," și să ne convingă că ceace ne spun e adevărat, ei ne pun față de cel mai puternic dintre argumente: "Pe acest Iisus, Dumnezeu L-a înviat și la aceasta noi cu toți suntem martori" (F. Ap. 2.32). Cel fel de martori?

Martori oculari; "Nu putem să nu grăim cele ce-am văzut și auzit" (F. Ap. 4:20). Așadar nu numai că L-au văzut înviat, dar au stat și de vorbă cu El după Înviere; nu erau unul sau doi, ci sute de bărbați și femei. Și nu erau dintre cei care așteptau învierea Lui, ci dintre cei surprinși de desnădejde totală la moartea Lui. De aceea când L-au văzut înviat nici unuia dintre ei nu i-a venit să creadă. Numai întâlnirea cu El i-a convins. Acesta a fost argumentul hotărâtor, pe care ni l-au transmis și nouă, știind că numai acesta ne va convinge și pe noi.

Pentru Sfântul Apostol Pavel, învierea a fost surpriza care i-a întors viața și gândirea pe dos, făcându-l din prigonitor, apostol. Nici nu se putea altfel, în fața unui astfel de argument.

Toți cei ce L-au întâlnit, au crezut în Înviere. Cei mai mulți dintre ei care au fost puși în situația de a o mărturisi după aceea, au preferat să moară pentru această credință, decât să trăiască negându-o sau spunând o minciună.

Printre martorii Învierii au fost femeile mironosițe. De altfel, ele au fost chiar primele martore, cele dintâi cărora Iisus Li s'a arătat, cele dintâi care L-au recunoscut și cu care a stat de vorbă, cele dintâi care au adus vestea Apostolilor. Cuvintele: "Hristos a Inviat!" au fost rostite pentru prima oară de către una dintre mironosițe. Ele au rămas în istoria Bisericii sub acest nume, pentru că ele s'au dus a treia zi după îngropare, la mormânt, potrivit obiceiului timpului, ca să ungă cu mir Trupul Domnului înviat.

Câtorva dintre ele, autorii Evangheliilor le dă numele; Maria Magdalena; Ioana; Maria lui Iacob; Salomeea și altele (Mc. 16:1; Lc. 24:10.). Și care sunt mărturiile lor?

1. În primul rând este aceea că cu găsit mormântul gol. Așadar cel îngropat nu mai era acolo, unde ar fi trebuit să fie. Erau acolo doar giulgiurile cu care îi fusese înfășurat corpul. (In. 24:6-8).

2. În al doilea rând, văzând mormântul gol, au bănuțit că cineva luase corpul de acolo. Nu s'au gândit la Înviere.

3. A treia mărturie le lămurește pe toate și le completează pe cele de mai înainte. De aceea este și cea mai importantă. Maria Magdalena, după ce a găsit mormântul gol, a văzut la o oarecare depărtare un om, pe care l-a luat drept grădinarul locului aceluia. L-a întrebat, firește, dacă nu știe de unde a dispărut corpul în alt mormânt, - bănuind chiar că el a făcut acest lucru - și atunci s'a auzit chemată pe nume: "Marie." Dacă la prima vedere nu L-a cunoscut, fiind și îmbrăcămintea diferită, de cea cunoscută, căci avea acum haine cerești - potrivit cuvântului; "Cel ce se îmbracă cu lumina ca și cu o haină," când l-a auzit vocea, L-a recunoscut și i s'a adresat: "Rabuni," adică "Învățătorule," voind să se apropie de el. A urmat o convorbire între ei (In. 20:16-17) la care au asistat și celelalte mironosițe, cărora, când s'au apropiat, Iisus li s'a adresat cu cuvântul: "Bucurați-vă." Și ce alt cuvânt mai potrivit putea să le spună? Apoi le-a trimis pe toate să vestească Apostolilor Învierea (Mt. 28:10), ceea ce ele au și făcut.

Mironosițele au dat, așadar, cea dintâi mărturie despre Înviere, după întâlnirea lor cu Domnul Iisus. La mărturia mironosițelor s'au adăugat mulțime de alte mărturii, care stau anume la temelia credinței noastre în Învierea Domnului.

Ca și mironosițele, în istoria creștinismului, femeile au fost alături de bărbați, exemple de credință și mărturisire.

Calendarul creștin este plin de sfinte femei, alături de Maica Domnului și noi le cinșim și ne rugăm lor.

În tradiția românească ortodoxă femeile au fost întotdeauna aproape de Biserică.

Unele au luat drumul mănăstirilor ca să se consacre rugăciunii, altele al familiei.

Și astăzi, Sfânta noastră Biserică își pune în familia creștină aceeași mare speranță - ne îndeamnă pe toți - să rămânem credincioși altarului străbun și tradițiilor noastre bimilenare. Amin. ✱

HRIȘTOS A INVIAT!

Pr. Romulus Bleahu,
Niles, Ohio

Rugăciunea Și Munca Fizică

Arhim. Roman Braga

A venit un călugăr la egumenul Siluan, din muntele Sinai, și, văzând pe frați lucrând, a zis starețului: "Să nu lucrați lucrare pieritoare, că Maria partea cea bună și-a ales." Iar starețul a zis ucenicului său Zaharia: "Să duci pe fratele acesta în camera cea deșartă." Iar când au început frații a mânca, se uita cel închis prin ferestruică și aștepta, doar îl vor chema și pe el la masă. Și fiindcă nu l-a chemat pe el nimeni, sculându-se, a venit la stareț și a zis: "Poate nu mâncați astăzi, părinte?" Și a răspuns starețul: "Acum noi am mâncat." Iar fratele a zis: "Dar pentru ce nu m'ați chemat și pe mine?" Și i-a grăit lui starețul: "Tu ești om duhovnicesc și nu ai trebuință de mâncarea aceasta, iară noi trupești suntem și trebuie să mâncăm, pentru aceasta ne și ostenim lucrând, iar tu, fiindcă ți-ai ales partea cea bună, să citești cărțile și să te hrănești cu cuvintele cele duhovnicești."

Deci acestea auzindu-le fratele acela, a pus metanie până la pământ, cerându-și iertare. După aceea, i-a grăit lui starețul: "Frate, fiecărui om, de mare folos îi sunt ostenelele, că, până și Maria, din pricina ostenelelor Martei a fost lăudată la cină." (Proloagele, Ianuarie pag. 64, edit. Craiova)

Atitudinea aceasta maniheică față de materie nu este ortodoxă. Dumnezeu ne-a făcut oameni, nu duhuri. Așa trebuie să fim și așa vom rămâne în veșnicie. Trupul și sufletul, aceste două elemente ale naturii omenești, nu se anihilează unul pe altul, ci rămân într-o legătură indestructibilă și dincolo de moarte. Dumnezeu s'a făcut om ca noi. Nu a avut păcat, dar a avut același trup ca noi: a flămânzit, a însetat, a obosit, a dormit, a mâncat, a mulțumit, a plâns, s'a bucurat, a suferit și a trecut cu trupul prin moarte și prin înviere, înălțându-se la ceruri, arătând oamenilor că acesta este drumul: "Eu sunt calea" (Ioan, 14:6). După doctrina Sfântului Atanasie al Alexandriei, Dumnezeu a gândit materia lumii aceștia, din veșnicie și a creiat-o în așa fel ca să se potrivească întrupării Lui. Așadar, nu păcatul oamenilor a prilejuit venirea lui Dumnezeu pe pământ, cum crede Fericitul Augustin, ci întruparea Domnului a fost hotărâtă din veșnicie și rămâne totuși, o taină: "Taina cea din veac ascunsă și de îngeri neștiută" (Vecernia Invierii glas. 4).

Mulți oameni, mai ales dintre călugării asceți, dau vina pe trup, pentru nereușita împlinirii lor spirituale; îl chinuiesc prin foame, îl vorbesc de rău, îl mortifică prin biciuiri, atârână de el curele ținute și lanțuri de fier și îl urăsc, disprețuindu-l și socotindu-l o piedecă în calea mântuirii, nesocotind faptul că Mântuitorul "în trup" și "prin trup" a lucrat mântuire în mijlocul pământului, că nu există mântuire în afară de trup, deoarece, cu acest trup adus prin îndumnezeire, la starea cea dintâi, ne vom prezenta la judecată în fața lui Dumnezeu Tatăl.

Duhovnicia se realizează în trup, nu prin anihilarea materialității trupului, ceea ce nu-i posibil și este chiar un păcat împotriva firii create de Dumnezeu. Oare nu cu

măinile Sale proprii a constituit Dumnezeu trupul omului și l-a împodobit cu instincte pentru menținerea și perpetuarea vieții biologice? Dumnezeu a înzestrat trupul cu organisme și legi de funcționare. Nu mâncarea este de condamnat, ci îmbuibarea: nu băutura, ci betivănia; nu îndestularea organică, ci plăcerea ca un scop în sine și lăcomia cea fără de sațiu. ...

Domnul a zis lui Adam: "Din toți pomii raiului poți să mănânci" (Geneză, 2:16). Apoi a zis: "Creșteți și vă înmulțiți și stăpâniți pământul" (Gen. 1:28) ... "Iată, vă dau toată iarba ce face sămânță, de pe toată fața pământului și tot pomul ce are rod cu sămânță în el. Acestea vor fi hrana voastră. (Gen. 1:29) "Nu mâncarea îl strică pe om, ci neînfrânarea poftelor. Domnul făgăduiește celor ce păzesc poruncile Lui, că vor mânca din "laptele și mierea pământului," nu spre îmbuibare, ci ca o binecuvântare și ca un semn al îndestulării organismului, care este un instinct divin sădit în om.

Postul, într-adevăr, este o disciplină de purificare a instinctelor și de aducere a lor la starea cea dintâi, pentru că prin păcat aceste instincte și-au pierdut menirea — s'au transformat în patimi. Atât postul cât și asceza călugărilor sunt metode. Ele nu au un scop în sine. Profetul Isaia se îndoiește că lui Dumnezeu l-ar face plăcere ca omul "să-și plece capul ca o trestie sau să se culce pe sac și în cenușă..." Nu știți voi postul care îmi place mie? — zice Domnul. Rupeți lanțurile nedreptății, dezlegați legăturile jugului, dă drumul celui asuprit, împarte pâinea ta cu cel flămând, adăpostește în casă pe cel sărman, îmbracă pe cel gol și nu te ascunde de cel de un neam cu tine" (Isaia, 58:5,6,7).

Așadar, trupul în sine este nevinovat. El devine instrumentul păcatului, fiind atras în marasmul abisului negativ din noi, unde s'a încuibat spiritul răului, prin propria noastră voință și, ca atare, suferă consecințele. Împreună cu întreaga persoană umană, fiind parte constituantă a naturii omenești. Păcatul, într-adevăr, se săvârșește în trup, dar nu aparține trupului ca atare. Sfântul Apostol Pavel este clar în afirmația sa că "lupta noastră nu este împotriva trupului și a sângelui, ci împotriva începătorilor, împotriva stăpânilor, împotriva stăpânitorilor întinericului acestui veac, împotriva duhurilor răutății, care sunt în văzduhuri" (Efeseni, 6:12).

S'a obișnuit a spune chiar și în iconografia bisericească despre trup că este pieritor, iar sufletul nemuritor. Scriptura nu sprijină această afirmație. Trupul nu este ceva care s'a adăogat naturii omenești, în timp, ci așa an fost făcuți de Dumnezeu de la început și așa vom rămâne. Trupul devine duhovnicesc, dar nu se anetizează, nu piere. Cu el vom învia și cu el vom intra în viața veșnică. Toate regulile mântuirii oamenilor se referă la trup. Ceeace înseamnă că înafară de trup nici nu există mântuire. În versiunea Evanghelistului Matei, la a douăzeci și șasea

Cont. la pag. 2.

Pruncă din lege, Mântuitorul Hristos dă de înțeles că nu poți iubi pe aproapele, dacă mai întâi nu te iubești tine (Matei 22:39), iar Sfântul Pavel este și mai specific: "Știm că bărbații sunt datori trupurilor lor. Așadar, el ce-și iubește femeia pe sine se iubește. Că nimeni nu s-a dată nu și-a urât trupul său, ci fiecare îl hrănește și încălzește, precum și Hristos Biserica" (Efesenii 5:28-30). Vedeți dar că datoriile omului față de trup sunt imensale. Ele merg până acolo că fundamentează chiar dragostea dintre bărbat și femeie.

Când starețul Siluan, în istoria de mai sus îi spune tatelui ce se credea duhovnicesc: "... noi suntem trupești trebuie să mâncăm, pentru aceasta ne și ostenim lucrând, tu care ești "duhovnicesc," nu ai nevoie de mâncarea aceasta ..., citește cărțile și hrănește-te cu cuvintele duhovnicești," nu a vrut să rădă de el, nu a vrut să-i dea mai o lecție, ci a afirmat un adevăr fundamental. Mulți dintre cei care vor să devină călugări, vin la mănăstire cu o pre concepție, că viețuitorii mănăstirilor toată ziua roagă și citesc. Deaceia, când văd pe maici turnând beton și tăind copaci în pădure, sau că își neglijează viața personală, îngrijindu-se mai mult de vizitatori, pățind un fel de șoc și scandalizați, se întorc înapoi, în lume. Zeci de femei, având această mentalitate, au trecut din mănăstirile noastre din America. În concepția lor, călugăria trebuia să fie un fel de trândăvie contemplativă. Doamna Virginia Polinsky din Ohio, o credincioasă, care acum frecventează mănăstirea noastră, când ne-a vizitat, pentru prima dată, avea impresia că maicile se răbieresc pe cap, nu zâmbesc de loc și nu mănâncă ghețată. Spre marea ei surpriză, toate trei păcate au fost omise într-o zi.

Sub influența catolică, mai ales a ordinelor pur contemplative, cum este acela al Carmelitelor, s'a format, în timp, o mentalitate: Nimeni nu înțelege, cum poate dragostea practică, ascultarea și primirea de streini să înlocuiască rugăciunea și citirea cărților sfinte! ... Aceiași mentalitate a avut-o și poetul Dimitrie Bolintineanu, când în poemul lui despre Daniil Sihuștriu, pune în gura Sfântului cuvintele adresate lui Ștefan cel Mare: "Mai steaptă afară! Sunt în rugăciune!" Nu cred că un sfânt călugăr poate spune unui pelerin să aștepte pentru ca el să-și termine rugăciunea. Când vine cineva la mănăstire, să-l viziteze Hristos. Nu va spune El însuși la Judecată: "Făcându-mă am fost și nu mi-ați dat să mănânc, ... strein și tu m'ai primit etc.?" În mănăstirile ortodoxe, călugăriile maicile au moștenit de la Sfinții Părinți și de la bătrâni, că munca și primirea de streini sunt mai importante chiar decât rugăciunea, în anumite cazuri. Maria, din evanghelia Sfântului Luca "și-a ales partea cea bună" pentru sora ei, Marta, făcea toate treburile casei. Astăzi categoria de "contemplativ" se încadrează în aceea a așcenzi, pentru că și contemplația cere un efort intelectual. În societate, intelectualii și muncitorii se sprijină reciproc. În mănăstire, însă, același călugăr face de toate. Atât cel dinlăuntru, cât și cel dinafară, sunt unul și

INVITAȚIE

Părintele paroh Dumitru Ichim, Consiliul Parohial, Reuniunea Doamnelor și toți credincioșii membri ai Bisericii "Sf. Ioan Botezătorul," situată la 2150 Bleams Rd., Kitchener, Ontario N2H 4V4, Canada, vă invită cu mult drag să luați parte la Sfintele slujbe de sfințire ale noii Biserici, care vor avea loc în zilele de 17 și 18 Iunie 1995.

Pentru mai multe informații, scrieți la adresa de mai sus sau telefonați la (519) 570-0172. ✽

DENIE

Pr. Dumitru Ichim

Din nou îs copil. Primăvară cu denii!
Miros de salcâm, de pelin, de urzici.
Și mama îmi dă iar cămașa cea albă
Cu cerbi și cu crini înfloriți în arnici.

Aduc din prisacă chiar lacrima lunii,
Arzând peste slove în mâini de monah.
Mă'nchin ție, Doamne, și pun lângă cruce
Adus de la stână, un fluier valah.

acelaș. Dacă nu ar exista "Martele," "Mariile" ar muri de foame. Deaceia, Starețul Siluan încheie cuvântul său duhovnicesc cu următoarea remarcă: "Frate, fiecărui om, de mare folos îi sunt ostenele, că, până și Maria, din pricina ostenelelor Martei a fost lăudată la cină." ✽

Există Dumnezeu!

Reprodus din România Liberă
(24 Decembrie 1994).

Mitropolitul Banatului a făcut un act de sfântă dreptate în prag de Craciun. Înalt Prea Sfințitul nu i-a permis unui hoț de revoluție creștină, ca președintele Iliescu, să pună piatra de temelie a Bisericii Martirilor din Timișoara. Revoluția s-a născut din strigătul EXISTĂ DUMNEZEU! El nu se poate confisca. Pentru ca să-și justifice slava deșartă, președinția n-a ezitat să mintă că Mitropolitul însuși l-ar fi invitat pe Iliescu la Timișoara, să ctitorească Biserica Martirilor. Dezmințind afirmația nerușinată, Înalt Prea Sfințitul Nicolae Corneanu a apărat onoarea întregului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, dovedind că ierarhii ei nu sunt slugi în lesa puterii pământești, ci demni slujitori ai Regelui ceresc. Act apreciat-cum se cuvine de către însuși Patriarhul Teotist care, la rândul Preafericirii sale, a refuzat să răspundă chemării lui Iliescu de a-l înlocui pe I.P.S. Nicolae în oficierea slujbei de ctitorire de la Timișoara, arătând clar că Biserica nu primește ordine decât de la Dumnezeu. Actul istoric al Mitropolitului Banatului e o pildă pentru toți preoții din țară. Adevărat păstor de oameni, acest preot cu crucea-n frunte a dat adevărata imagine a Bisericii Ortodoxe Române pe care au compromis-o cu nerușinare atâția securiști în sutană și colaboraționiști pentru arginți, pângăritori ai memoriei nenumăraților preoți ortodocși ce s-au jertfit în temnițele comuniste, alături de frații lor greco-catolici. Vă mulțumim, părinte Nicolae. Vă sărutăm mâna care a alinat atâtea suflete nemângâiate, în zile de comemorare.

Mitropolitul Banatului a declarat că nu permite transformarea martirilor în capital electoral. ✱

Unificarea Datei Paștelor ...

Cont. de la pag. 20
40-45;

7. O. de Urbina, **Nicee et Constantinople**, Paris, 1961, p. 50-95;

8. T.M. Popescu, **Problema stabilirii datei Paștelor**. Privire istorică asupra divergențelor și computurilor pascale. Incercări de îndreptare. Greutatea și necesitatea unui acord. Propuneri și posibilități, în rev. "Ortodoxia" nr. 2, 1964, p. 344-444;

9. J. Danielou-H. Marrou, **Nouvelle Histoire de l'Eglise**, I, Paris, 1963, p. 136-140; vol. II, Paris, 1968, p. 193-200;

10. "SOEPI" (Geneve) nr. 15 din 24 Aprilie 1969;

11. M. Sesan, **În problema unificării calendarului**, în "Mitropolia Ardealului" nr. 9-10, 1969, p. 670-680;

12. L. Stan, **Pentru serbarea Sf. Paști la aceeași dată**, în "Studii Teologice" nr. 5-6, 1970, p. 369-385. ✱

După Răstignirea ...

Cont. de la pag. 18

cu neputință la oameni, toate sunt cu putinta la Dumnezeu. El ne poate ajuta, dacă ne rugăm cu stăruință Lui. Apostolii, ucenicii, sfinții, martirii, etc., toți au fost oameni.

Mântuitorul a spus: "Dacă vrea cineva să vie după Mine, să se lapede de sine, să-și ia crucea și să-Mi urmeze Mie." (Matei 16:24). Ce înseamnă această cruce, aflăm la Sf. Apostol Pavel: "Ceice sunt ai lui Hristos Iisus au răstignit carnea împreună cu patimile și cu poftele ei" (Galateni 5:24), iar mai departe spune: "Iar mie să nu mi fie a mă lăuda, fără numai în crucea Domnului nostru Iisus Hristos, prin care lumea este răstignită pentru mine și eu pentru lume" (Galateni 6:14). Deci, este destul de bine lămurit, că toată Scriptura nu ne îndeamnă la altceva, decât numai să luptăm cu pornirile păcătoase ale trupului nostru și se le înlocuim cu dragostea de Dumnezeu și aproapele nostru. Atunci locul lor îl vor ocupa darurile și roadele Sfântului Duh, care sunt: înfrânarea poftelor, facerea de bine, pacea, îndelunga răbdare, credincioșia și dragostea, care este peste toate. (Galateni 4:22). Lupta nu este ușoară, dar rugându-ne cu stăruință, zi și noapte lui Dumnezeu, cercetând regulat Sfânta Biserică și primind sfintele Taine, ajungem să obținem împăcarea noastră cu Dumnezeu.

După răstignirea pe Crucea Golgotei, Hristos a înviat din morți, și noi după răstignirea patimilor și a poftelor trupesti, vom învia din moartea păcatelor și vom câștiga viața veșnică. ✱

Pr. Romulus Radu

Second Class
Postage Paid
at Jackson
and additional
offices

SOLIA — THE HERALD
PO BOX 185
GRASS LAKE MI 49240-0185
USA

SAMPLE
ORTHODOX INSTITUTE